ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τό κίνημα

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἤτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ 4ο Β! 15-ΗΜΕΡΟ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1978 ΤΕΥΧΟΣ 66

ΕΝΕΠ Β! ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι

μολις εξεδοθησαν:

Γεωργιου Γεωργαλα

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΚΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

1978

Δημητριου Βεζανη

ΠΙΣΤΙΣ

τρεις προσφορες των εκδοσεων

«ἐλευθερη σκέψις»

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τό κίνημα

ἔτος 4ο
τ. 66

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
- ΛΑΟΣ — ΣΤΡΑΤΟΣ — ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ 3

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ
- Ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο 4

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ
- Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ 7

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ
- ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ: νά μήν ὑπάρχετε... 5

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ
- Ἑλληνική "διπλωματία" 9
- Β΄! συνδιάσκεψις τῆς ΕΝΕΠ 8

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ
- Κίνα: ΑΠΟΜΑΟΠΟΙΗΣΙΣ 11

ΤΟ ΚΚΕ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ
- Ἡ ἐπίδρασις τοῦ συμμοριτοπολέμου 24

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ
- ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ: οἱ πρῶτες ἡμέρες 13
- 142 ΤΑΓΜΑ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ 15

ΕΡΕΥΝΑ
- Ἡ δημιουργία τοῦ πολιτειακοῦ προβλήματος 20

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ
- Ἔπεα πτερόεντα 26

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ 27

ΕΔΩ ΕΛΛΙΝ (Μέρος Α΄)
- Τό θερμό θέρος

ΡΙΖΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ καί ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ 23

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 16

****

Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ὑπό συντακτικῆς ἐπιτροπῆς.
Ὑπεύθυνος κατά νόμον: Κ. Χατζησταύρου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ (ἐτησία) Δρχ. 600
(ἑξαμηνιαία) Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ—ΕΠΙΤΑΓΑΙ:
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι τηλ. 3634932

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δραχ. 30
Ἐκτύπωσις: New Type Βύρωνος 9 — Δάφνη
Ἐπιμέλεια περιοδικοῦ: Α.Δ.Π.

τά πάθη καί ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Λαός-Στρατός 'Εθνικισμός

Στίς 17, 18 καί 19 Νοεμβρίου ἡ κυβέρνησις τῆς Νέας Δημοκρατίας ἑώρτασε τήν 5η ἐπέτειο τοῦ πολυτεχνείου.

Τά μέσα μαζικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ μᾶς ἔφεραν πάλι στόν νοῦ παλιές εἰκόνες. Μᾶς θύμισαν ὅτι τό κυρίαρχο σύνθημα ἦταν:
ΕΡΓΑΤΕΣ — ΑΓΡΟΤΕΣ — ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Κοιτάζοντας πίσω ἀπό τοῦ πολυτεχνείου τό κάγκελο, εἴδαμε νά προσκυνοῦν τόν τάφο τῆς Ἡλένιας ἀντί γιά ἐργάτες, βουλευτές. Ἀντί γιά ἀγρότες, ὑπουργοί. Ἀντί γιά φοιτητές, μαθητούδια 12 χρόνων.

Αὐτές τίς ἴδιες ἡμέρες, κάπου ἀλλοῦ, κάποιοι ἄλλοι, οἱ νέοι τῆς ΕΝΕΠ δημιουργοῦσαν μιάν ἄλλη Ἑλλάδα μέσα ἀπό τίς κοπιαστικές διαδικασίες τῆς Β! συνδιασκέψεως — ἐπί ἰδεολογικῶν θεμάτων —
Οἱ νέοι τῆς ΕΝΕΠ πού εἶχαν ἔρθει στήν Ἀθήνα ἀπό κάθε γωνιά τῆς χώρας γιά νά δώσουν πρόσωπο στό χάος — τό πρόσωπό τους — ἦσαν ὅλοι τους:
ΕΡΓΑΤΕΣ — ΑΓΡΟΤΕΣ καί ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Αὐτοί οἱ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΑΓΡΟΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΦΟΙΤΗΤΕΣ. Εἶναι ὁ δικός μας ΛΑΟΣ!
Αὐτοί οἱ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΑΓΡΟΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΦΟΙΤΗΤΕΣ. Εἶναι ὁ δικός μας ΣΤΡΑΤΟΣ!
Αὐτοί οἱ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΑΓΡΟΤΕΣ. Αὐτοί οἱ ΦΟΙΤΗΤΕΣ. Εἶναι ὁ δικός μας ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ!

Καί ὅταν ἔρθη ἡ ὥρα αὐτοί οἱ νέοι ΕΡΓΑΤΕΣ — ΑΓΡΟΤΕΣ καί ΦΟΙΤΗΤΕΣ θά φωνάξουν περήφανα τό ρωμαλέο σύνθημα τῆς νέας ἐποχῆς:

ΛΑΟΣ — ΣΤΡΑΤΟΣ — ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο...

Ἡ γνωστή ρῆσις «μωραίνει ὁ Θεός οὕς βούλεται ἀπωλέσαι», φαίνεται νά παίρνη τήν ὁλοκληρωμένη σημασία της μέσα στήν κακογεννημένη «Ἑλληνική» Δημοκρατία...

Εἶναι δύσκολο νά φαντασθῆ ὁποιοσδήποτε πολιτειολόγος, κοινωνιολόγος, δημοσιολόγος ἤ καί συνταγματολόγος ἀκόμη, μιά τόσο μεγάλη συρροή, μιά τέτοια συγκέντρωσι ἀντιφάσεων, ἀντινομιῶν, ἀντιλογιῶν, παραλογισμῶν καί, τελικά, ἀποτυχιῶν, ἀπό ὅσες εἶδαν τό ἀττικό φῶς μέσα στά τεσσεράμισυ τελευταῖα χρόνια. Ἐάν κανένας τά «προφήτευε», τό 1974, τό λιγώτερο πού θά μποροῦσε νά πάθη θά ἦταν νά τόν χαρακτηρίσουν ὡς παράφρονα, μέ τήν ἀπαραίτητη βεβαίως συνοδεία ἄλλων γνωστῶν ἐπιθέτων, ὅπως «φασίστας», «ναζιστής», χουντικός, προδότης καί ἄλλα τέτοια ἐφευρήματα τῆς δημοκρατικῆς διανοήσεως – παρανοήσεως! Ἄλλωστε συνέβη νά τά «προφητεύσουν» ἄνθρωποι, νέοι, πού δέν εἶχαν κανένα χαρακτηριστικό «προφήτου», ἀλλά ἁπλῶς εἶχαν τήν δυνατότητα ἀναλύσεως καί συνθέσεως τῶν γεγονότων καί ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων καί προοπτικῶν καί ὄχι μόνο χαρακτηρίσθηκαν μέ ὅλα τά παραπάνω ἐπίθετα, ἀλλά καί ἔγιναν στόχος διώξεων, συκοφαντιῶν, παρακολουθήσεων καί συλλήψεων ἀκόμη, ἀποδεικνύοντας ἔτσι τήν ὀρθότητα τῶν σκέψεών τους καί τόν πανικό τῶν κρατούντων...

Τά τεσσεράμισυ μαῦρα χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχουν τήν ἀφετηρία τους 8 μῆνες πρίν ἀπό τόν Ἰούλιο τοῦ 74. Γεννήθηκαν ἀπό μία μεγάλη Ἱστορική Ἀπάτη καί, ὄντας γεννημένα μέ ἀπάτη, μεγάλωσαν καί δυνάμωσαν καί ἐξελίχθηκαν καί παρήκμασαν καί θά πεθάνουν, μέσα στήν ἀπάτη.

Ἡ Ἱστορική Ἀπάτη, ἀφετηρία τῶν δεινῶν, ὑπῆρξε ἡ ἀπελπισμένη προσπάθεια τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου καί τῶν ἐργοδοτῶν του ξένων, νά ἀποφύγουν, μέ κάθε τρόπο καί θυσία , ὁποιανδήποτε μεταλλαγή τῆς 21ης Ἀπριλίου σέ πολιτικό καθεστώς μέ δημοκρατικά ἤ κοινοβουλευτικά ἐχέγγυα, μέ ἄλλα λόγια, νά ἀποφύγουν τήν λαϊκή νομιμοποίησί της. Ἡ νομιμοποίησις αὐτή, θά ἐπέφερε μοιραῖα τήν μονιμοποίησι καί θά σήμαινε τό σήμαντρο τῆς ταφῆς τοῦ παλαιοῦ κατεστημένου.

Στήν ἐπίδιωξι αὐτή, τό παλαιό κατεστημένο εἶχε τήν συμπαράστασι τῶν ξένων δυνάμεων, ἐμφανῶν καί ἀφανῶν, ἀπό τήν ἡμέρα πού φάνηκαν καθαρά δυό δεδομένα. Ὅτι:

α) Ἡ 21 Ἀπριλίου, μέ τήν νομιμοποίησί της καί τήν τελική ἐπιτυχία της, θά ἄνοιγε προοπτικές, δρόμους καί ὀρέξεις, σέ ἀνάλογες πρωτοβουλίες στήν λοιπή Δύσι, πού ἐμαστίζετο (καί μαστίζεται) ἀπό τά φαινόμενα καί τίς ἐπιπτώσεις τῆς παρακμῆς τοῦ πολιτικοῦ της συστήματος.

β) Ἡ 21η Ἀπριλίου εἶχε ἀρχίσει νά ἀποκτᾶ τέτοια αὐτοπεποίθησι, ὥστε νά τολμᾶ νά παίρνη πρωτοβουλίες πού δέν χωροῦσαν στά «συρταράκια» καί τά «χωρίσματα» ὡρισμένων διεθνῶν συμφερόντων, ἰδίως στόν παροξυσμένα εὐαίσθητο χῶρο τῆς Μ. Ἀνατολῆς.

Εἶναι σαφές πλέον, ὅτι ὅλα ἄρχισαν τήν ἡμέρα πού ὁ πρωθυπουργός Παπαδόπουλος ἀρνήθηκε τήν χρησιμοποίησι τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου στήν ἀμερικανική ἀερογέφυρα ὑποστηρίξεως τοῦ Ἰσραήλ, τόν Ὀκτώβριο 1973.

Βέβαια, ἡ πραγματική ἀφετηρία βρίσκεται κάπου στόν Φεβρουάριο 1972, ὅταν ἡ προσπάθεα νά πεισθῆ ἡ Ἑλλάς νά ἔλθη σέ ἀνοικτή σύγκρουσι μέ τόν Μακάριο καί νά τόν ἐξοβελίση, παραχωρῶντας τήν Κύπρο σέ ἀμερικανικές βάσεις στηρίξεως τοῦ Μεσοανατολικοῦ χώρου, ἀπέτυχε.

ὑπό ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

Παρέμενε ὅμως πάντα ἡ «ἐναλλακτική λύσις» τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς Κρήτης. Ὅταν ὅμως, τόν Ὀκτώβριο 1973, ἐξανεμίσθηκε καί αὐτή, ὁ κῦβος εἶχε ριφθῆ καί τά διεθνιστικά συμφέροντα ταυτίσθηκαν ὁριστικά μέ τά ἐγχώρια παλαιοπολιτικά!

Ἡ 21η Ἀπριλίου εἶχε, παρ' ὅλη τήν ἐπικειμένη νομιμοποίησι καί μονιμοποίησί της, μία βασική «ἀχίλλειο πτέρνα». Μή ἔχοντας προχωρήσει σέ οὐσιαστικές ἐπαναστατικές διαδικασίες καί ἔχοντας «ἐκθέσει»κατά κάποιο τρόπο τίς ἔνοπλες δυνάμεις,εἶχε δημιουργήσει βαθειές δυσαρέσκειες μέσα σ' αὐτές. Συνάμα ὅμως, ἡ πτῶσις της μέσα σέ περίοδο νομιμοποίησεως καί διαγραφομένης πολιτικῆς ἀνανεώσεως, μέ ἐπαναφορά τοῦ παλαιοπολιτικοῦ κατεστημένου, ἦταν πολύ παράλογη γιά νά εἶναι ἐφικτή.

Συνεπῶς χρειαζόταν ἕνα «ἐπικίνδυνο πείραμα». Ἔπρεπε να πέση ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό της, ἐξοβελίζοντας τήν πολιτική προσωπικότητα πού εἶχεν ἡ ἴδια ἀναδείξει.

Γιά νά γίνη αὐτό, ἔπρεπε νά ἀποδειχθῆ ὅτι δέν ἦταν σέ θέσι νά τηρήση τήν τάξι ἀφ' ἑνός καί ὅτι βρισκόταν σέ πλήρη ἀντίθεσι μέ τό «λαϊκόν αἴσθημα» ἀφ' ἑτέρου...

Καί ἀποτέλεσμα τοῦ σκεπτικοῦ αὐτοῦ ὑπῆρξε ἡ «Ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο».

Ἴσως ποτέ νά μήν γίνουν γνωστά ὅλα τά στοιχεῖα καί τά παρασκήνια τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἀπό τήν ὁποία ξεκίνησε τό ξεχαρβάλωμα τῆς Ἑλλάδος καί τό σημερινό κατάντημά της ὡς Ἔθνος, Κράτος καί ὑπόστασις...

Τά ἐρωτήματα εἶναι καί παραμένουν πολλά καί πελώρια:

α) Πῶς μαζεύθηκαν οἱ πρῶτοι φοιτηταί;

→

β) Γιατί καί ἀπό ποιούς ἐπετράπη ἡ εἴσοδος – ἀλλά καί ἡ ἔξοδος! – ξένων στοιχείων στόν χῶρο;
γ) Πῶς καί γιατί ἐπεδείχθη τόση ἀδράνεια τῶν ἀρχῶν ὅσο ἡ ὑπόθεσις μεγάλωνε;
δ) Πῶς καί γιατί βρέθηκε ὁλόκληρος ... ραδιοφωνικός σταθμός;
ε) Πῶς καί γιατί δέν ἀχρηστεύθηκε μέ ἠλεκτρονικά μέσα;
στ) Ποιοί πυροβολοῦσαν σέ διάφορες συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν σκοτώνοντας ἀθώους καί ἀσχέτους μέ τήν ὑπόθεσι;
ζ) Ποῦ καί γιατί ὅλα τά θύματα εἶναι ἐκτός τοῦ χώρου καί κανένα ἐντός τοῦ χώρου;
η) Πῶς καί γιατί, μετά τό ... ἡρωϊκῶς πεσόν κάγκελο τοῦ Πολυτεχνείου τά πάντα καί ὅλοι ἡσύχασαν ὡς διά μαγείας ἀπό τίς 20.11.73 ὡς τίς 25.11.73;
θ) Ἀπό ποιούς καί γιατί συγκροτήθηκε ἡ Ἀστυνομία, ὁ φυσικός φορεύς τηρήσεως τῆς τάξεως ἀπό τήν ἐπιβολή της, μέχρις ὅτου χρειάσθηκε - χρειάσθηκε ἄραγε; - νά ἐπέμβη ὁ Στρατός;
ι) Πῶς καί γιατί...ἐξαφανίσθηκε ἡ ὑπεύθυνη κυβέρνησις τίς ἀποφασιστικές στιγμές; (Ἦταν ἡ πρώτη φορά καί θά ἐπαναλαμβανόταν τό περίεργο φαινόμενο «στίς 20 – 23 Ἰουλίου 1974, τίς ἄλλες ἐκεῖνες ἀποφασιστικές στιγμές!)

Αὐτά εἶναι μερικά μόνον ἀπό τά τεράστια καί ἀναπάντητα ἐρωτήματα. Ὅλα ὁδηγοῦν σέ ἕνα συμπέρασμα:

«Ἔπρεπε» καί τότε, ὅπως καί 8 μῆνες ἀργότερα, τό παρασκήνιο νά ἀναλάβη πρωτοβουλίες, μέ προκαθωρισμένους στόχους καί σκοπούς. Τήν πρώτη φορά (17.11.73) γιά νά πέση ἡ 21η Ἀπριλίου πού ἀπειλοῦσε νά μονιμοποιηθῆ, τήν δεύτερη (20.7.74) γιά νά ἀποτελειώση ἡ ἱστορία καί νά ἀποκατασταθῆ ἡ «παλαιά τάξις πραγμάτων»...

Τό ὅτι...παρεμπιπτόντως (!) θά χανόταν ἡ Κύπρος (καί ἴσως ἀργότερα καί τό Αἰγαῖο!) δέν ἦταν ἀσφαλῶς ἀρκετό γιά νά διστάσουν οἱ παλαιοπολιτικοί καί φυσικά ἦταν τελείως ἀδιάφορο – ἄν μή ἐπιθυμητό – γιά τά διεθνιστικά συμφέροντα!

Ἡ «Ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο» ἐπέτυχε πλήρως. Ἐπέτρεψε τήν πτῶσι τῆς 21ης Ἀπριλίου καί τῶν ἐπικινδύνων ἐπιδιώξεών μας. Ἐπέτρεψε τήν ἀντικατάστασί της μ' ἕνα « ἀόρατο καί σιδερένιο καθεστώς», τό ὁποῖον ὅμως δέν βασιζόταν σέ τίποτα τό οὐσιαστικό καί δέν εἶχε τό βασικό ἀναγκαῖο στοιχεῖο, τήν πολιτική ἐμπειρία, μόρφωσι καί πρακτική. Συνεπῶς εὐάλωτο καί εὐκολοχείριστο. Καί πού ἀποτελειώθηκε μέ τόν παρασυρμό του, χωρίς ἐγγυήσεις, στήν περιπέτεια τῆς Κύπρου, ἀπό τήν ὁποία χάθηκαν καί αὐτό καί ἡ Κύπρος, ἐνῶ ἡ Ἑλλάς τραυματίσθηκε βαριά καί οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι ἀκόμη μακριά ἀπό τό τέλος τους.

Ἀλλά, ὅπως συχνά συμβαίνη, οἱ «μαθητευόμενοι μάγοι» ξεκίνησαν μιά διαδικασία, μιά «ἐπιχείρησι», πού τελικά τούς ξέφυγε ἀπό τά χέρια!

Δέν ἔχει δυστυχῶς σημασία ἡ ἱστορική ἀλήθεια.. Δέν ἔχει σημασία τό ὅτι κανείς δέν σκοτώθηκε στό Πολυτεχνεῖο. Οὔτε τό γεγονός ὅτι τό Πολυτεχνεῖο ὄχι μόνο «δέν ἔρριξε...τήν δικτατορία», ἀλλά τήν ἀντικατέστησε μέ μιά ἄλλη σκληρότερη!

Σημασία ἔχει τί ὅπλο δόθηκε ἀπερίσκεπα καί ἐγκληματικά στά μόνα χέρια πού θά μποροῦσαν νά τό ἰδιοποιηθοῦν καί νά τό χειρισθοῦν στά κομμουνιστικά χέρια...

Σημασία ἔχει ὅτι οἱ «ἀνάγκες τοῦ σχεδίου πτώσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου», ἐπέτρεψαν τήν δημιουργία ἑνός Μύθου! τοῦ μύθου ὅτι μποροῦν οἱ «φοιτηταί» καί οἱ «νέοι» νά δημιουργήσουν «θυσία γιά τήν ἐλευθερία» καί νά ρίξουν καθεστῶτα! Τούς καλλιεργήθηκε καί θά τό θυμηθοῦν πάλι!

Σημασία ἔχει ὅτι ἐπιτρέποντας τήν ἀνάπτυξι καί τήν «ἄνδρωσι» τῆς ὑποθέσεως, ἔδωσαν στούς κομμουνιστάς τήν ἀνέλπιστη εὐκαιρία νά ἰδιοποιηθοῦν μιά κατάστασι, στήν ὁποία δέν εἶχαν καμμία συμμετοχή οἱ ἴδιοι καί νά προχωρήσουν στήν καλλιέργεια τοῦ μύθου καί τήν πλῦσι ἐγκεφάλων νεαρῶν, εὐπλάστων καί...ἀεροζώντων...

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

νά μήν ὑπάρχετε...

Ἀρνούμεθα κάθε σας πρότασι.
Ἀμφισβητοῦμε κάθε σας λόγο.
Καταστρέφουμε κάθε σας πρᾶξι.
Πολεμᾶμε κάθε σας κίνησι.
Διαβρώνουμε κάθε σας στήριγμα.
Ἐμποδίζουμε κάθε σας ἔργο.
Καί θά διαβρώνουμε, θά πολεμοῦμε, θά καταστρέφουμε τίς παρηκμασμένες διαδικασίες σας, πού βασίζονται σέ ὄργανα - πράκτορες, σέ ἀνθρώπους - χαμαιλέοντες ἕως ὅτου ὁλοκληρωτικά σᾶς ἀφανίσουμε.
Ἀποφασίσαμε νά μήν ὑπάρχετε στό μέλλον καί δέν θά ὑπάρχετε.
Ἡ ἄθλια ὕπαρξίς σας θά περάση ἀπ' τήν ἔκπληξι στήν ἀνησυχία.
Ἀπ' τήν ἀνησυχία στό φόβο.
Ἀπ' τό φόβο στήν ἱκεσία.
Ἀπ' τήν ἱκεσία στήν ἐξομολόγησι.
Ἀπ' τήν ἐξομολόγησι στήν αὐτοκτονία.
Ἀποφασίσαμε νά μήν ὑπάρχετε καί δέν θά ὑπάρχετε στό ἄμεσο μέλλον.

Γιάννης Ἄγρης

Σημασία, τέλος, ἔχει ὅτι οἱ «μαθητευόμενοι μάγοι», σήμερα, βρέθηκαν αἰχμάλωτοι τοῦ δημιουργήματός τους! οἱ μέν ἐγχώριοι, ἀναγκασμένοι νά «τιμοῦν» κάτι ἀνύπαρκτο, τεχνητό καί γι' αὐτό πολύ ἐπικίνδυνο γιά ὅλους πλέον, χωρίς κἄν νά μποροῦν καί νά γελάσουν. Οἱ δέ ξένοι βλέποντας τό μπούμερανγκ νά γυρίζη ἐπάνω τους, μεταλλαγμένο σέ ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἰδίων τῶν δημιουργῶν του!

«Τό γενόμενον οὐκ ἀπογίγνεται» εἶναι φαίνεται τό ρητό πού ἀκολουθοῦν οἱ σημερινοί παλαιοπολιτικοί. Γι' αὐτό καί ἡ μεταπολιτευτική προσπάθειά τους ὑπῆρξε ἡ κατ' ἀνάγκην συμβίωσις μέ τόν «μῦθο τοῦ πολυτεχνείου», μέ τήν ἐλπίδα - λανθασμένη - ὅτι σιγά σιγά θά μποροῦσαν νά τοῦ ἀπορροφήσουν, ἔστω καί χρησιμοποιῶντας τόν ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν!

Ἔτσι ἐξηγεῖται ἄλλωστε, ὅτι τό 74 ἤδη, χρησιμοποιήθηκε - ἦταν καί...φρέσκο! - γιά τήν δημιουργία καί τήν καλλιέργεια τῆς ἀντιχουντικῆς «ὑστερίας καί τήν ἐπιδοκιμασία τῆς δημαγωγικῆς πολιτικῆς τῶν κυβερνώντων. Τό ἴδιο καί τό 75. Ἀλλά ἀπό τό 76 ἤδη, ἄρχισαν οἱ πρῶτες προσπάθειες περιορισμοῦ του, μέ τήν ἀπαγόρευσι τῆς πορείας, ἐνῶ τό 77, ὁ καθορισμός τῶν ἐκλογῶν τήν ἴδια ἡμέρα τῆς «ἐπετείου» δέν ἦταν ἀσφαλῶς ἄσχετος μέ τίς κυβερνητικές ἐπιδιώξεις, τῆς ἀφ' ἑνός μέν «ὑπενθυμίσεως» (γιά ἐκλογικούς λόγους), τῆς ἀφ' ἑτέρου δέ «καταπνίξεώς» του (γιά πολιτικούς λόγους).

Ἐκεῖ βρίσκονταν τά πράγματα, ὅταν ἔγινε σαφές, ὅτι τό 1978 ἦταν «ἄσχημη χρονιά» γιά τήν κυβέρνησι, ἀλλά καί ὁλόκληρο τό παλαιοπολιτικό κατεστημένο. Τά ἀδιέξοδα στά ἐθνικά θέματα καί στό οἰκονομικό, περιώρισαν πολύ τίς δυνατότητες ἐναλλαγῶν, ἐνῶ ἡ πόλωσις ἀφ' ἑνός καί ἡ ἀνυπαρξία ἀντιπολιτεύσεως οὐσίας, ἄν μή συνενοχῆς ὅλων ἀφ' ἑτέρου, ἔφεραν τήν ἀποδιοργάνωσι τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος ὁλοκλήρου τοῦ Συστήματος. Γιατί ἕνα κοινοβουλευτικό σύστημα ἐπιζεῖ μόνο χάρις στήν - θεωρητική - δυνατότητά του νά κάνη τήν ἐναλλαγή τῆς Κυβερνήσεως μέ ἐκλογικά μέσα. Ὅταν δηλαδή τό κόμμα ἤ ἡ πολιτική παράταξις πού κυβερνοῦν ὑφίστανται τήν μοιραία φθορά τῶν ἐνεργειῶν του, ὑπάρχει ἡ ἐναλλακτική λύσις τῆς «ἀντιπολιτεύσεως», ἐφ' ὅσον αὐτή πολιτεύεται μέσα στά πλαίσια τοῦ Συστήματος ὅμως!

Ἤδη, δέν ὑπάρχει Ἐναλλαγή κοινοβουλευτικῆς φύσεως! Δέν ὑπάρχει ἀφ' ἑνός «ἀντιπολίτευσις» πραγματική, ἐφ' ὅσον ὅλοι ἀνεξαιρέτως συμπορεύονται μέ τήν Κυβέρνησι, σέ ὅλα τά καυτά ἐθνικά θέματα, ἀλλά καί στά περισσότερα τῶν ὑπολοίπων, προκειμένου νά μήν δημιουργήσουν ἀνυπέρβλητες δυσκολίες σ' αὐτήν καί νά τήν ρίξουν σέ πλῆρες ἀδιέξοδο! Δέν ὑπάρχει ἀφ' ἑτέρου πλέον ἡ γνωστή παράταξις τοῦ φιλελευθέρου Κέντρου, πού ἀπό τό 1911 ἐπέτρεπε τίς κοινοβουλευτικές ἐναλλαγές διακυβερνήσεως τῆς χώρας, ὑπό τό ἕνα ἤ τό ἄλλο ὄνομα.

Ἀντίθετα, ἡ θραύσις της καί ἡ ἀπορρόφησίς της μέσα στήν παραδοσιακή συντηρητική παράταξι, χάρις στίς «φροντίδες» τοῦ ἀνεκδιηγήτου ἐκείνου μεγαλοαστοῦ ἐφοπλιστοῦ πού παρίστανε τόν...σοσιαλιστή «ἀρχηγό» τους, καθώς καί στίς νεόκοπες φιλοδοξίες μεταλλαγῆς πολιτικῆς σκέψεως τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἔφεραν τήν Πόλωσι.

Μόνιμη ἐπιδίωξις τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ (1956, 1958, 1961, 1963) ἡ Πόλωσις ἀποβλέπει στόν ἐγκλεισμό τῶν ἐθνικά σκεπτομένων Ἑλλήνων στό γνωστό δίλημμα: «ἤ ἐμένα ἤ τήν ἀριστερά»!

Καί σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, ἡ δημιουργηθεῖσα Πόλωσις, μέ ἀξιωματική ἀντιπολίτευσι ἕνα κόμμα πού δέν πολιτεύεται στά πλαίσια τοῦ Συστήματος, ἀποβλέπει ἀκριβῶς σ' αὐτόν τόν ἐγκλεισμό!

Λησμονεῖται ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις σήμερα εἶναι πλέον τελείως διαφορετική ἀπό ἄλλοτε. Ἄλλοτε μποροῦσε νά «παίζεται» ἀτιμώρητα ἐφ' ὅσον ὑπῆρχε πάντα τό Κέντρο ὡς ρυθμιστικός παράγων, ὅπως ἄλλωστε καί ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων! Σήμερα δέν ὑπάρχουν πλέον οἱ προϋποθέσεις «παιγνιδιοῦ»!

Ἐπιπλέον, ὁ ἄλλοτε ἐξοβελισμός τοῦ ΚΚΕ καί ἡ διαφύλαξις τῶν προσπελάσεών του στήν κοινωνική πραγματικότητα, δέν ὑφίστανται πλέον.

Τέλος, ἡ δίωξις τῶν Ἐθνικά σκεπτομένων καί ἡ μεταλλαγή τους σέ «χολερόβλητους», στήν θέσι δηλαδή τῶν ἄλλοτε κομμουνιστῶν, δημιουργεῖ ψυχικούς τραυματισμούς, τῶν ὁποίων τίς ἐπιπτώσεις δέν φαίνεται - ὅπως καί τόσα ἄλλα! - νά ἀντιλαμβάνωνται οἱ κυβερνῶντες. Ξεχνοῦν τό ἀξίωμα: «Δέν ὑπάρχει χειρότερος ἐχθρός ἀπό τόν ἀπογοητευμένο φίλο»..

Συνεπῶς, τό Σύστημα δέν μπορεῖ πλέον νά λειτουργήση! Ἀλλά οὔτε καί τό ἴδιο τό Κράτος πλέον... Καί ἡ κατολίσθησις εἶναι αἰσθητή, σέ ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς τομεῖς: Πολιτικό, κομματικό, οἰκονομικό, κοινωνικό διοικητικό, λειτουργικό! Ἐνῶ συγχρόνως τά ἐθνικά θέματα, ὅλα, βρίσκονται σέ πλῆρες ἀδιέξοδο, πλήν, ἴσως, τῆς ΕΟΚ.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, φαίνεται ἀναγκαία κάποια «Κίνησις» τῆς Κυβερνήσεως. Μέ τό 41% τοῦ 1977 - καί λιγώτερο σήμερα, μετά τήν φορομπηχτική πολιτική τοῦ 1978 - εἶναι ἀνίκανο νά προχωρήση σέ ὁποιανδήποτε πολιτική «διευθέτησι» ἤ ἀπόφασι, ἐκθέτουσα τήν Ἑλλάδα. Ἀλλά οἱ προθεσμίες τρέχουν! Πρέπει λοιπόν νά κινηθῆ...

Καί, ξαφνικά, βλέπει κανείς τήν περίεργη, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀναζωπύρωσι τῆς «Ἐπιχειρήσεως Πολυτεχνεῖο»... Κυβέρνησις, βουλευταί καί ὅλος ὁ θίασος ἐπί σκηνῆς, ἑορτάζοντας τήν «ἀνάμνησι τῆς θυσίας τῶν νέων κατά τῆς τυραννίας»!...Πορεία ὡς τήν Βουλή!...Ἀναμάσημα τῶν γνωστῶν φαντασιώσεων τῶν «δεκάδων καί ἴσως ἑκατοντάδων νεκρῶν ἡρώων», τούς ὁποίους δυό καθεστῶτα, δυό κυβερνήσεις καί τρεῖς εἰσαγγελεῖς δέν κατόρθωσαν ποτέ νά βροῦν.

(Ἀξίζει νά σημειωθῆ ὅτι ὅταν ἔγινε νόμος γιά... συνταξιοδότησι τῶν «θυμάτων», εἶναι ἡ πρώτη φορά στήν Ἱστορία πού... κανείς δέν παρουσιάσθηκε νά τήν διεκδικήση! Πῶς νά βρεθῆ;)

Ἡ «νέα ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο» κάπου ἀποβλέπει... Λογικά, πρέπει νά ἀποβλέπη στήν ἀναζωπύρωσι τοῦ ἀριστεροῦ πεζοδρομίου, ἐναντίον κάποιου πράγματος. Ποίου;

Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ

Ἡ κατάρρευσις εἶναι γέννημα καί θρέμμα τῆς Κοσμοθεωρίας τῆς ἀρνήσεως καί ἀποτέλεσμα τῆς ἀρνητικῆς δυναμικῆς.

Ἡ ἐποχή μας ἔχει ὅλα τά ἱστορικά χαρακτηριστικά τῶν περιόδων καταρρεύσεως τῶν πολιτισμῶν. Πτῶσις τῶν μέχρι στιγμῆς ἀξιῶν καί ἱεραρχιῶν. Ἀμφισβήτησις φρενήρης καί ἀντιφατική ὅλων τῶν μορφῶν τῆς ἀνθρωπίνης διαβιώσεως. Βία σέ ὅλες τίς μορφές, σέ ὅλες τίς κλίμακες. Ἀποπροσανατολισμός τῶν μαζῶν. Ἀγωνία, ἀνασφάλεια καί ματαία ἀναζήτησις λύσεων, γιά ἕνα σκοτεινό καί ἀπρόβλεπτο μέλλον.

Σέ κάθε περίπτωσι ἡ παρακμή ἀξιῶν καί ἱεραρχιῶν, ὡδήγησε σέ νέους τύπους κοινωνιῶν καί διαδικασιῶν, τελείως διαφορετικῶν ἀπό τίς προηγούμενες. Σήμερα τά ρεύματα τῶν ἀντιθέσεων, πού γεννήθηκαν ἀπό τήν ὑποκριτική «κοσμογονία» τοῦ 1789, ὁ Καπιταλισμός καί ὁ Μαρξισμός ἀμφισβητοῦνται, μισοῦνται καί σαπίζουν ἐσωτερικά. Ὅπως τό κερί δυναμώνει φευγαλέα τήν φλόγα του, ὅταν εὑρίσκεται στό τέλος του, ἔτσι καί οἱ σημερινές ὑστερίες τῆς πλαγίας (πληθυσμιακῆς) ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Δύσεως καί τῆς Δογματικῆς ταξικῆς τυραννίας τῆς Ἀνατολῆς, παρουσιάζουν τήν τελευταία ἀναλαμπή πρίν ἀπό τήν πτῶσι τους...

Ὁ Διεθνισμός *ἀπαραίτητο λίπασμα τῶν* **ἰδεολογιῶν τῆς παρακμῆς,** *ἀκολουθεῖ καί αὐτός τόν ἴδιο δρόμο καταρρεύσεως ὅπως τά τέκνα του. Οἱ Λαοί, μετουσιωμένοι ἀπό τήν ἱστορική τους πορεία σέ Ἔθνη, τείνουν ὅλο καί περισσότερο πρός «τήν ἐπιστροφή στίς πηγές τους» μόνο ἐνστικτῶδες ἀντίβαρο πρός τόν διαστρεβλωμένο κατήφορο τοῦ χάους.*

Ὁ Ἐθνικισμός, *συνέπεια καί αἰτία συγχρόνως τῆς ἐπιβιώσεως τῶν Λαῶν, ἰσχυροποιεῖται συνεχῶς καί ἀποτελεῖ τήν μοναδική συνεκτική δύναμι τῆς φύσεως στόν ἄνθρωπο. Παρ' ὅλες τίς προσπάθειες πού καταβάλλουν* **οἱ ἰδεολογίες τῆς παρακμῆς** *γιά τήν ἐκρίζωσί του, παραμένει τό ἀποφασιστικό ὅπλο κατά τῆς παρακμῆς καί τό μοναδικό στοιχεῖο Ἀναγενήσεως γιατί εἶναι συνυφασμένος μέ τήν ἀνθρώπινη φύσι. Σάν φυσικός νόμος, ἔχει πάντα τήν τελευταία λέξι, τόσο περισσότερο, ὅσο τείνει νά βασιλεύη ὁ νόμος τῆς Ζούγκλας.*

Τά φαινόμενα τῶν **Τυφλῶν Συσσωρεύσεων,** *εἶναι φυσικές συνέπειες τῆς καταρρεύσεως.* **Οἱ Ἐπεκτατισμοί,** *τέκνα τῶν συσσωρεύσεων, ὁδηγοῦν σέ μελλοντικές ὁριστικές ἀναμετρήσεις, σέ ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς τομεῖς. Πολιτικό – Οἰκονομικό – Κοινωνικό. Ὁ νόμος τῆς Ζούγκλας καί τό ἀντίβαρό του, ὁ Ἐθνικισμός, θά εἶναι ὅλο καί πιό φανερά τά βασικά φαινόμενα τῆς ὀδυνηρῆς ἐποχῆς τοῦ τοκετοῦ τῆς Νέας Κοινωνίας, τῆς Νέας Κοσμογονίας πού ἔρχεται.*

→

Ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τά προηγούμενα, εἶναι πιθανό ἡ κυβέρνησις νά ἑτοιμάζεται γιά κάποια «Πρωτοβουλία», πού θά πρέπη νά προκαλέση μεγάλες ἀντιδράσεις στόν ἐθνικά σκεπτόμενο χῶρο. Καί ἀναζωπυρώνει τό πεζοδρόμιο, γιά νά τρομοκρατήση προκαταβολικά καί ἴσως κατασταλτικά τόν χῶρο αὐτό!

Ποιά μπορεῖ νά εἶναι αὐτή ἡ «πρωτοβουλία»;

Προχωρῶντας διά τῆς «εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς», μπορεῖ κανείς νά ἀποκλείση, λογικά τουλάχιστον, τόν ἐξωτερικό χῶρο. Ἡ πλήρως ἀποχώρησις ἀπό τό ΝΑΤΟ π.χ. προϋποθέτει τήν ἐγκατάλειψι κάθε ἐλπίδος γιά ἔνταξι στήν ΕΟΚ, πρᾶγμα δύσκολο γιά κάποιον πού τήν ἔκαμε ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς πολιτικῆς του. Σημαίνει ἀκόμη καί ἀνάγκαστικό ἄνοιγμα πρός τήν ΕΣΣΔ, πρᾶγμα πολύ δύσκολο, ἐφ' ὅσον οὔτε ἡ Δύσις θά ἦταν πρόθυμη νά τό ἀνεχθῆ, ἀλλά οὔτε καί ἡ ΕΣΣΔ εἶναι βέβαιο πώς θά τό ἤθελε μιά τέτοια στιγμή, ὁπότε ἔχει τεράστια προβλήματα μέ τίς ΗΠΑ, τήν Κίνα τό Ἰράν, τήν Μ. Ἀνατολη, τήν Ἀφρική καί...ἐσωτερικό της! Οὔτε καί ἡ πρωτοβουλία διευθετήσεως τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ προβλήματος εἶναι ἐφικτή, μέ τήν σημερινή ἐσωτερική κατάστασι...

Μένει ὁ ἐσωτερικός χῶρος ... Καί μᾶλλον ἐδῶ θά παιχθῆ τό «παιγνίδι». Ποιό; Ἄγνωστον, ἐκτός τῆς Λογικῆς, πού λέει ὅτι μᾶλλον πρέπει νά βρισκόμαστε στίς παραμονές μιᾶς μεγάλης ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀλλαγῆς, πού θά δώση στό κυβερνητικό σχῆμα μιά λαϊκή πλειοψηφία (εἰκαστική) καί στήν χώρα μιά πολιτική διέξοδο στά μέτρα τῶν κρατούντων!

Ἄν δέν πρόκηται γι' αὐτό, τότε «ἡ Λογική τοῦ Παραλόγου» θά ἔχη πάλι θριαμβεύσει στόν ἄμοιρο αὐτό τόπο. Καί ἡ «ἐπιχείρησις Πολυτεχνεῖο» δέν εἶναι παρά ἕνα ἀκόμη σοβαρό ὀλίσθημα τῆς κυβερνήσεως, πού νομίζει ὅτι ἔτσι θά ἀπορροφήση ἐχθρούς, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἀπορροφᾶται συνεχῶς καί περισσότερο ἀπ' αὐτούς!

Σέ κάθε περίπτωσι, ὁ Λαός φαίνεται ν' ἀρχίζη νά συνειδητοποιῆ τήν ἀνάγκη νά τεθῆ τό παλαιό πολιτικό κατεστημένο στό περιθώριο, ὁριστικά. Ὅλες οἱ ἐνδείξεις συμφωνοῦν, σέ ὅλες τίς παρατάξεις, πλήν βεβαίως τοῦ ΚΚΕ.

Στά νέα αὐτά πλαίσια, τό λαϊκό χρέος προβάλλει καθαρά. Πρέπει οἱ νέες πολιτικές διαδικασίες νά βγοῦν ἀπό τήν λαϊκή βάσι καί αὐτή πρέπει νά βρίσκεται στίς ρίζες τῆς ἀνανεώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Στήν δική μας παράταξι, τήν Ἐθνικιστική, πρέπει νά ξεκινήσουν ἀπό τίς ρίζες τοῦ Ἔθνους.

Οἱ παλιοί εἶναι παρελθόν ... Οἱ νέοι εἶναι τό μέλλον ... Τό παρόν εἶναι ἡ κονίστρα ... Νῦν ὑπέρ πάντων Ἀγών ...

✡✡✡

Β΄! συνδιάσκεψις τῆς ΕΝΕΠ

Ὁ Νοέμβριος τοῦ 1978 καί ἰδιαίτερα οἱ 18 καί 19 τοῦ μηνός, θά μείνουν ὀρόσημο στήν πολιτική ἱστορία τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ κόσμου, οἱ ἰδεολογικές βάσεις καί τά πλαίσια μιᾶς πολιτικῆς κινήσεως διατυπώθηκαν καί ἐνεκρίθηκαν ἀπό μέσα ἀπό τήν Λαϊκή βάσι, σέ ὠργανωμένη ἀπό πλήρη ἐκπροσώπησι ὁλοκλήρου τῆς χώρας Διάσκεψι καί ὄχι ἀπό τήν «ἔδρα» ἑνός αὐτοχειροτονήτου καί δῆθεν «θεοπέμπτου» πολιτικάντη - σωτῆρα!

Γιά πρώτη φορά, νέοι - καί λιγώτερο νέοι - ἄνθρωποι ἀπό τίς πόλεις, τίς κωμοπόλεις καί τά χωριά τῆς Ἑλλάδος, συγκεντρώθηκαν στήν Ἀθήνα, σέ μεγάλο ξενοδοχεῖο καί σεμνοί, σοβαροί, τελετουργικοί θά μποροῦσε κανείς νά πῆ, μελέτησαν προτάσεις, ἔκαμαν προτάσεις καί εἰσηγήσεις, παρατηρήσεις καί ἐρωτήσεις ἐπί τῶν ἰδεολογικῶν βάσεων μιᾶς πολιτικῆς κινήσεως πού θά μποροῦσε νά ἐκροσωπήση τίς προσδοκίες ἑνός ἀγωνιοῦντος Ἔθνους ...

Τό πρωτοφανές τῆς ὑποθέσεως ἔγκειται καί στά ἑξῆς χαρακτηριστικά:

α)Οἱ σύνεδροι ἐκπροσωποῦσαν κοινωνικά, τήν «Ἐμπράγμωνη Χώρα», δηλαδή ἦσαν ἀντιπροσωπευτικοί ὅλων τῶν τάξεων, ἐπαγγελμάτων, ὑλικῶν καί γεωγραφικῶν διαμερισμάτων τῆς Ἑλλάδος. Δέν ἦσαν δηλαδή ἐκπρόσωποι διανοουμένων ἤ ἀστικοποιημένων μαζῶν, οὔτε σαλταδόροι τῶν εὐκαιριῶν (ἐφ' ὅσον γιά μιά μικρή σέ μέγεθος καί τεραστία σέ βάθος ἐλπίδα πρόκειται ἀκόμη), οὔτε ἀγέλη κέντρου διερχομένων, ὅπως μᾶς συνήθισαν τά κόμματα τῆς Ἀριστερᾶς ...

β) Οἱ σύνεδροι δέν ἦλθαν νά «ἀκούσουν» καί νά «θαυμάσουν» κάποιον οἰκογενειοκράτη «Ἀρχηγό», κληρονόμο ἑνός ὀνόματος πολιτικοῦ, ἤ ἑνός «φέουδου ἐκλογικοῦ». Δέν στάθηκαν βουβοί ἀπό κατάνυξι ἀγνοίας, γιά ν' ἀκούσουν δημαγωγικές ὑποσχέσεις καί βαρύγδουπες «ἀναλύσεις» χωρίς ἀντίκρυσμα καί περιεχόμενο. Ἦλθαν γιά νά ἐξωτερικεύσουν τίς ἐλπίδες, τίς ἀνησυχίες, τίς ἀγωνίες τους καί νά βροῦν τόν κοινό παρανομαστή τῆς Ἑνώσεως, τῆς Θελήσεως, πού δημιουργοῦν τήν Δύναμι. Ἦλθαν ἤσυχα, γιά νά τά διατυπώσουν καί νά κωδικοποιήσουν τίς ὁρμές τῶν ψυχῶν τους, τῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν τους.

γ) Οἱ σύνεδροι δέν ἀνῆκαν σέ κανένα κόμμα ἤ πολιτικοποιημένη παράταξι. Συνεπῶς δέν εἶχαν καμμιά οἰκονομική ἀρωγή. Ἦρθαν μέ δικά τους ἔξοδα, κλέβοντας ἀπό τήν βιοπάλη τῆς ἡλικίας τους καί ἀπό τό ὑστέρημά τους καί αὐτό δέν ἔχει ξαναγίνει ...

Αὐτά καί μόνο τά χαρακτηριστικά, σέ συνδυασμό μέ τό ἀναμφισβήτητο γεγονός ὅτι ποτέ ἄλλοτε, στήν λεγομένη ἐθνικόφρονα παράταξι, δέν ὑπῆρξε ἀνάλογος «ζῆλος» καί ἀνάλογη διαδικασία, εἶναι ἀρκετά γιά νά ἀποδείξουν τό πρωτοφανές καί τό ἱστορικό τοῦ γεγονότος.

Ἀλλά ὑπῆρχαν κι ἄλλα. Καί πρῶτον ἡ ἐλεύθερη συγκατάθεσις σέ μιά θαυμαστή αὐτοπειθαρχία καί τήρησις τῆς ὀργανωτικῆς διαδικασίας, τέτοια πού οὐδέποτε ἔχει ξανα - ἐμφανισθῆ σέ καμμία πολιτική ἤ ἄλλη συγκέντρωσι στήν Ἑλλάδα. Δεύτερον ἡ σοβαρότης καί τό βάθος τῆς μελέτης καί τῆς προετοιμασίας πού ὑπῆρχαν, τόσο ἀπό πλευρᾶς συνέδρων, ὅσο καί ὀργανωτῶν, Τρίτον ἡ ἐμφανής συνειδητοποίησις ὅλων, ὅτι τίς ὧρες ἐκεῖνες, ἔπαιζαν ἕνα ἱστορικό ρόλο, ἀπό τόν ὁποῖο καμμία δύναμις, ἐπιβουλή ἤ πολιτικός ἐλιγμός δέν μποροῦσε νά τούς μετακινήση.

Χωρίς νά χάσουν τόν καιρό τους σέ μάταιες ἐπικρίσεις καί ἐπικλήσεις, οἱ νέοι αὐτοί Ἕλληνες διετύπωσαν ἁπλᾶ τήν ἀπόφασί τους γιά Ἀνανέωση τῆς Πολιτείας. Ἔρριξαν τήν οἰκογενειοκρατία, τήν πολιτική κληρονομικότητα καί τήν «μαγειρική προπαρασκευή» τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τοῦ τόπου, τόν θεόπεμπτο «Ἀρχηγισμό» καί τήν προσωπολατρεία, στόν κάλαθο τῶν ἀχρήστων καί στόν βόθρο τῶν ἀπορριμμάτων ... Καί εἶπαν ὅ,τι ἔπρεπε νά ποῦν ...

Μετά τήν 18–19 Νοεμβρίου 1978, τίποτα δέν εἶναι πιά τό ἴδιο στήν Ἐθνικιστική Παράταξι. Ἡ Λαϊκή Βάσις συνειδητοποίησε τίς δυνατότητές της καί τήν παρακμή τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου ὁλοκλήρου.

Καί ἡ Μᾶζα ἄρχισε νά κινῆται. Κανείς καί τίποτα δέν θά τήν σταματήσουν ..

Εὑρισκόμεθα στό **Μεταίχμιο τῆς Νέας Ἐποχῆς**, *μέ βασικά στοιχεῖα τίς* **Μεταλλαγές** *καί τίς Μετουσιώσεις τοῦ ἀνθρώπου, κάτω ἀπό τά πλήγματα τῆς Τεχνολογίας καί τοῦ Ὑλισμοῦ.*

Τά πρωτοφανῆ σέ ἔντασι φαινόμενα τῆς **Ἐπιταχύνσεως τῶν ρυθμῶν Ἐξελίξεως** *καί τοῦ* **Ἐφημέρου** *κάθε καταστάσεως, ὑλικῆς καί πνευματικῆς, δημιουργοῦν μιά ρευστότητα, πού ἀπαγορεύει κάθε ἐλπίδα καί δυνατότητα ἀγκυροβολίων γιά τίς σημερινές κοινωνίες. Τά ἀποτελέσματα τῆς Ἐπιταχύνσεως καί τοῦ Ἐφημέρου δημιουργοῦν πρωτοφανεῖς* **Ἀλλοτριώσεις** *στόν ἄνθρωπο, μέ συνέπεια τήν ψυχοσωματική του ἐξάρθρωσι καί τήν ἀποκόλλησι ἀπό τήν πραγματικότητα – τήν Σύγχισι –.* **Ὁ Ἐξατομισμένος Ἄνθρωπος** *εἶναι τό καθαρό προϊόν τῆς παρακμῆς, φορεύς καί θύμα συγχρόνως.*

Τά συμπτώματα τῆς διαλύσεως ἐκτείνονται σέ ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς διαβιώσεως καί ἐπεκτείνονται συνεχῶς σέ βάθος. **Ἀδυναμία, Πνευματική Ἀπολίθωσις, Συμμορφωτισμός, Ἐκφυλισμός, Μαζοχισμός, Μετωπισμός, Παρασιτισμός, Παράκρουσις,** *εἶναι τά στοιχεῖα τῆς Παρακμῆς, σέ ἀπόλυτο συσχετισμό μέ τήν ἐπιτάχυνσι καί τό ἐφήμερο.*

Ἑλληνική "διπλωματία"

Ἄφθονα δυστυχῶς εἶναι τά παραδείγματα τῶν «ἐπιτυχιῶν» τῆς Ἑλληνικῆς «διπλωματίας» ... Ἀπό τήν ἀπώλεια 5 εὐκαιριῶν γιά τήν Ἕνωσι τῆς Κύπρου μέ τελικό ἀποτέλεσμα τῶν καταβαράθρωσι τοῦ θέματος, τήν ἀπώλεια κάθε ἱκανοποιήσεως ἐθνικῶν διεκδικήσεων ἀπό τίς ἡττημένες συμμάχους τοῦ Ἄξονος Βουλγαρία καί Ἀλβανία, ἔγινε ἡ ἀρχή!

Ἀλλά ἀρχή μέ θλιβερές συνέχειες. Στυγνά τά ἐρωτήματα καί βέβαια ἀναπάντητα:

α) Ποιά διπλωματία θά εἶχε στά χέρια της ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ ποῦ ἀφοροῦσαν στήν ἀποδεδειγμένη ἐπίθεσι τῶν βορείων γειτόνων καί δέν θά κατόρθωνε νά δημιουργήση κῦμα συμπαθείας καί βοηθείας στήν τρομοκρατημένη ἀπό τήν ΕΣΣΔ Εὐρώπη τοῦ 1948–1950;
– Μόνον ἡ «Ἑλληνική»!

β) Ποιό κράτος ἔπεσε θῦμα ἑνός πρωτοφανοῦς παιδομαζώματος μέσα στόν 20όν αἰῶνα καί δέν μπόρεσε οὔτε κἄν νά τό κάμη γνωστό στοιχειωδῶς;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

γ) Ποιό κράτος ἔπεσε θῦμα μιᾶς καλά ἐνορχηστρωμένης παγκόσμιας συνοδοιπορίας προπαγάνδας περί «φασισμοῦ» καί ἄλλων τέτοιων, ἐνῶ εἶχε πλήρη - καί ἀσύδοτο κοινοβουλευτισμό;
– Ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

δ) Ποιό κράτος, μεταπολεμικά, κατόρθωσε - μόνον αὐτό - νά νικήση στρατιωτικά τόν Διεθνῆ Κομμουνισμό καί νά τόν... δικαιώση, βάζοντάς τον μέσα στήν Πόλι ἀπό τήν πίσω πόρτα, ὑποκύπτοντας στίς πιέσεις κρατῶν ξένων, ἀπληροφορήτων;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς!

ε) Ποιό Ἔθνος ὑπέστη τίς καταστροφές πού ὑπέστη τό Ἑλληνικό, χωρίς νά κατορθώση νά θωρακισθῆ ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά ἀπό τόν Κομμουνισμό καί τήν συνοδοιπορία του;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

στ) Ποιό κράτος κατόρθωσε ἀπό κατήγορος, τό 1948, τό 1951, τό 1955, τό 1964, τό 1967, τό 1969, τό 1974 καί ἔκτοτε, νά βρεθῆ ... κατηγορούμενος;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

ζ) Ποιό κράτος ἀπομονώθηκε διεθνῶς τήν στιγμή ἀκριβῶς πού χρειαζόταν βοήθεια, γιά νά σώση τήν Κύπρο καί τό Αἰγαῖο;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

η) Ποιό κράτος, ἀφοῦ ἔχασε ὅσα μποροῦσε ν' ἀποκτήση (Β. Ἤπειρο, Ρωμυλία, Κύπρο) διαπραγματεύεται τώρα καί ... τά δικά του;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

θ) Ποιό κράτος ἔχει ὑπουργούς ἐξωτερικῶν ξενοπλήκτους ἤ ξενοφέροντας καί πρέσβεις δημοσιοϋπαλληλικῆς νοοτροπίας;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

ι) Ποιό κράτος ἔχει «διπλωμάτες» πού δέν διαβάζουν τίς συνθῆκες πού ὑπογράφουν καί εἶναι τελείως ἀνενημέρωτοι - θεληματικῶς! - ὡς πρός τά πράγματα τῶν ξένων κρατῶν;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

κ) Ποιό κράτος, τέλος, ἔχει ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν πού δέν ἐνημερώνει τούς κυβερνῶντας, τίς σπάνιες - φορές πού αὐτοί ζητοῦν νά ἐνημερωθοῦν;
– Μόνον ἡ Ἑλλάς καί ἡ «διπλωματία» της!

Σειρά τά προβλήματα ... Σειρά οἱ ἦττες ... Σειρά οἱ ἀδιαφορίες ... Σειρά οἱ προδοσίες πού κουκουλώνονται ... Σειρά οἱ ἀνευθυνότητες πού συγχωροῦνται ... Σειρά ἡ «ἀνταπόδοσις καλῶν ἐξυπηρετήσεων» μεταξύ «διπλωματῶν» καί «πολιτικῶν» ... Σειρά οἱ σιωπές καί οἱ ἀποκρύψεις ...

Τό ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν εἶναι δυστυχῶς κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν τοῦ λοιποῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί, φυσικά, τῶν κυβερνήσεων τοῦ ἀμοίρου αὐτοῦ τόπου. Ἀνεύθυνο, ἀδιάβαστο, ἀδιάφορο, φοβισμένο, ἀπροσανατόλιστο, ἀποδιοργανωμένο, ἀνεπάνδρωτο ...

Τέτοια κατάστασις δέν γιατρεύεται μέ «μέτρα», πόσο μᾶλλον ἡμίμετρα! Θέλει μέσα - ἔξω, ριζικά, ἀδίστακτα.

Καλύτερα νά μήν ἔχη ἡ Ἑλλάς ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν γιά λίγο καιρό, παρά νά ἔχη τέτοιο γιά λίγο ἀκόμη!

-Ζοῦμε σέ μιά μεγαλειώδη ἐποχή καί ἐκεῖνοι πού δέν ἐπιθυμοῦν παρά τήν καλοπέρασι δέν ἀξίζει νά ζοῦν..

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Δι' ὅσα συμβαίνουν ποῖος εὐθύνεται κύριε Πρωθυπουργέ;

Κάποιος ἔχει εὐθύνην

– Εἰς τούς Στρατιωτικούς Κανονισμούς σημειοῦται «Δι' ὅτι καλόν ἤ κακόν συμβαίνει εἴς τινα Μονάδα, ὑπεύθυνος εἶναι ὁ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ». Εἰς τήν περίπτωσιν διά τήν ὁποίαν θ' ἀναφερθῶμεν, ἐν συνεχεία, πιστεύομεν – ἡμεῖς προσωπικῶς – ὅτι εἰς τήν θέσιν τοῦ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ εἶναι ὁ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, δεδομένου ὅτι ἡ Μονάς εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ, τήν ὁποίαν, βάσει τῶν κειμένων Νόμων οὐσιαστικά διοικεῖ.

– Πάντως, κατά πλειονοψηφίαν, ἔχει διαπιστωθεῖ – τοῦτο ἄλλωστε τό ἀπέδειξαν καί αἱ πρό ἔτους περίπου ἐκλογαί – ὅτι ὁ Κυβερνήτης τοῦ σκάφους, ὡς διαχειριζόμενος τάς τύχας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, *ἀκολουθεῖ ἐσφαλμένην ὁδόν* εἰς ὅλα τά θέματα τά ὁποῖα ἀφοροῦν *τήν ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ* καί *ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ* πολιτικήν κι' ἀκόμη ὅτι οὐδείς ἐξ ὅσων συγκαταλέγονται μεταξύ *τῶν ἀποτελούντων τήν ΗΓΕΣΙΑΝ*, τῆς ἐποχῆς τήν ὁποίαν διανύομεν – εἴτε ἐν ἐνεργεία, εἴτε ἐν ἐφεδρείᾳ – ἀποτολμᾶ τήν ὑπόδειξιν τῶν λαθῶν, ἔστω καί διά σοβαρᾶς κριτικῆς.

– Ἡμεῖς θά ὑπενθυμήσωμεν ὅτι πολλές φορές *πολύτιμοι βοηθοί* τῶν ἀτόμων κατά τήν καθημερινήν ζωήν, ἀπό πλευρᾶς συμπεριφορᾶς ἤ λήψεως ἀποφάσεων, *εἶναι ἐνδεχομένως φιλοσοφικοί στοχασμοί παλαιοτέρων συναν-θρώπων μας, γενικῆς ἀναγνωρίσεως»*, ἀκόμη δέ ὅτι *«ἡ αὐτοκριτική τῶν πράξεων μας* εἶναι ὁ καλύτερος *ὁδηγός διά τάς πράξεις τοῦ μέλλοντος»*. Ὁ Θουκιδίδης ἐσημείωσε κάποτε «Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος, ἡ γνῶσις τῶν οὐσιωδῶν αὐτῆς ζητημάτων καί ἡ δύναμις τοῦ ἀναπτύσσειν ταῦτα (ὑπό τήν ἀληθῆ ἔννοιαν) πρός τόν λαόν, εἶναι τά στοιχεῖα τά ὁποῖα πρέπει νά ἔχῃ *ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀξιοῖ νά ἡγεῖται τῆς πολιτείας»*, *ναί κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ*, ἀλλά φυσιολογικά εἰς κάθε ἀτυχίαν ὑποχρεούμεθα νά διερευνήσωμεν τήν αἰτίαν καί νά προβῶμεν εἰς τήν διόρθωσιν, διότι ἡ παραδοχή τῶν σφαλμάτων μας δέν εἶναι μειονέκτημα, ἀλλά προτέρημα, καί τοῦτο διότι ὅπως ἔλεγεν ὁ ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ – ὁ κυνικός – «Αἱρετώτερον εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἤ εἰς κόλακας· οἱ μέν γάρ ἀποθνήσκοντος τό σῶμα, οἱ δέ ζῶντος τήν ψυχήν λυμαίνονται».

– Ὁ σοφός πρόγονος ἡμῶν ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ἐσημείωσε κάποτε χαρακτηριστικά «Σιγᾶν τήν ἀλήθειαν, χρυσόν ἐστί θάπτειν». Ἡμεῖς λοιπόν κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ διατί ἐπί πενταετίαν περίπου ἀποκρύπτεται τήν ἀλήθειαν ἀπό τόν Ἑλληνικόν λαόν δι' ὅλα τά θέματα; Ὁ Ἕλληνας θέλει πάντοτε τήν ἀλήθειαν, διά νά δώσῃ καί τήν ψυχήν του ἀκόμα, διότι ἔχει γαλουχηθῆ μέ τό τοῦ ΠΛΑΤΩΝΟΣ «Δέν πρέπει νά ἐξετάζωμε τό ποιός εἶπε κάτι, ἀλλ' ἄν *τά ὅσα λέγονται εἶναι ΑΛΗΘΙΝΑ ἤ ΨΕΥΤΙΚΑ»*.

Ἡμεῖς λοιπόν, ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν ἐπί πενταετίαν περίπου πεπραγμένων τῆς ἤ καλλίτερον τῶν διαφόρων κυβερνήσεων κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, πιστεύομεν ὅτι ὁ ἔχων τήν εὐθύνην εἶσθε ΥΜΕΙΣ διότι:

1. *Κατεκαλύψατε πλειστάκις* ἀπό τόν Ἑλληνικόν λαόν πλεῖστα ὅσα ἀληθῆ γεγονότα, δῆθεν ὑπό τήν ἔννοιαν, τοῦ ἀπορρήτου τῶν συνομιλιῶν, τά ὁποῖα ὅμως οὗτος ἐπληροφορήθη ἐξ ἄλλων πηγῶν,

β. *Δέν ἀντιδράσατε, ὡς θά ἔδει,* σάν Ἐθνικῶς σκεπτόμενος Ἕλλην εἰς τήν κατακρήμνισιν τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, εἰς τό ξήλωμα ἀγαλμάτων ἤ προτομῶν Ἡρώων καί εἰς τόν διασυρμόν τῶν στελεχῶν Ε.Δ, Σ.Α καί Κλήρου.

γ. *Συνεργήσατε,* λόγῳ πνεύματος ἐποχῆς, *εἰς τήν διαφθοράν τοῦ εὐαισθήτου ψυχικοῦ κόσμου τῶν Νέων,* ἐφ' ὅσον οὐδέν μέτρον ἐλάβατε κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, δολίως σκεπτόμενοι, ἐπεχείρησαν καί ἐπιχειροῦν τήν ἐξαφάνισιν τῶν ἱστορικῶν πειστηρίων τῶν ἐγκλημάτων των, τήν διαστρέβλωσιν σημαντικῶν ἱστορικῶν γεγονότων, τήν ἀποσιώπησιν τοῦ νοήματος τῶν ἀγώνων κατά τοῦ ξενοκινήτου κομμουνισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καί τήν ἀπεμπάλησιν τῆς πολεμικῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων.

δ. *Ἐδημιουργήσατε κλῖμα φοβίας εἰς τήν πνευματικήν Ἡγεσίαν τοῦ τόπου,* ἕνεκεν ἐφ' ἑνός μέν τῆς «χουντικῆς ὑστερίας» δι' ἐκκαθαρίσεις, ἀφ' ἑτέρου δέ διά τῆς χορηγήσεως δικαιωμάτων λύειν καί δένειν εἰς τούς πάσης φύσεως ἀριστερίζοντας καί ἀριστερούς σπουδαστάς τῶν Α.Ε.Ι, ὥστε τελικῶς ν' ἀναγκάζωνται οἱ καθηγηταί των νά χειροκροτοῦν τ' ἀνοσιουργήματά των καί τάς ἀναρχικάς των ἐκδηλώσεις.

ε. *Ἐπιτρέψατε* εἰς τούς σφαγεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κομμουνιστάς, νά ἑορτάζουν προκλητικά ἐπετείους αἵματος καί ὁλοκαυτωμάτων, ἐνῷ γνωρίζετε τάς δηώσεις καί καταστροφάς των εἰς βάρος φιλησύχων πολιτῶν.

ζ. *Ὑιοθετήσατε* τήν ἀποκόλλησιν ἐκ τοῦ παρελθόντος, μέ δημιουργίαν γλωσσικοῦ ζητήματος ἐκ τῆς καθιερώσεως τῆς δημοτικῆς (ἤ μαλλιαρῆς τῶν Κομμουνιστῶν), πού ἄνοιξε τήν Κερκόπορτα τῆς ἀπεμπολήσεως τῶν δεσμῶν μέ τό ὡραῖον κι εὐγενές παρελθόν τῶν Ἑλλήνων.

η. *Ἠνέχθητε τήν ἐκτροπήν τῶν Δημοτικῶν καί Κοινοτικῶν ἀρχόντων* ἐκ τῶν καθηκόντων *των* καί τήν ἀπασχόλησιν των μέ εὐθηνήν πολιτικολογίαν.

θ. *Ἀδιερευνήτως* διετάξατε τήν ἔξοδον μας ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ σκέλους τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. – Ὀργανισμοῦ Συλλογικῆς ἀσφαλείας – μ' ἀποτέλεσμα νά δημιουργήσετε ἐπιπρόσθετα προβλήματα ἀπό πλευρᾶς Ἐθνι-

➔

Κίνα: ΑΠΟΜΑΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Κίνα ἑτοιμάζεται γιά τό 2000 μ.Χ.

Ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα γεγονότα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἦταν ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ κομμουνιστικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ στήν Κίνα, τήν 1η Ὀκτωβρίου 1949. Ἕνα γιγαντιαῖο σέ ἔκτασι καί ἀνυπολόγιστο σέ πόρους κάθε εἴδους κράτος, μέ παράδοσι, πολιτισμό δικό του καί τεράστιες διανοητικές δυνατότητες, περνοῦσε στό ἐχθρικό στρατόπεδο. Περνοῦσε ὅμως κυρίως σέ καθεστώς χαλύβδινο, μέ ὁμολογημένο σκοπό τήν ὁλοκληρωτική ἀξιοποίησι τοῦ δυναμικοῦ ἑνός Ἔθνους ...

Μέ λάβαρο μιά ἰδεολογία, ἀλλά βασικά μέ ἕνα Προφήτη - Ἐπεξηγητή, τόν Μάο - Τσέ - Τούνγκ, ἔγινε γρήγορα σαφές, ὅτι ἡ Κίνα δέν ἐπρόκειτο νά ἀκολουθήση ξένα πρότυπα καί ἰδίως ρωσικά. Μέ δικές του ἰδέες καί διαδικασίες πρωτότυπες, ὁ Μάο ἐπέβαλε μιά δεύτερη «Μεγάλη Πορεία» στό Κινεζικό Ἔθνος, πολύ πιό δύσκολη καί ἐξοντωτική ἀπό τήν πρώτη ἐκείνη τῶν ὀπαδῶν του, τό 1933.

Καθοδηγητική γραμμή τοῦ Μάο, ὑπῆρξε μία: «Μέτρα στίς δικές σου δυνάμεις». Τήν ἐπέβαλε μέ ὅσες

θυσίες κι ἄν ἀπαιτοῦσε, κάνοντας δυό βήματα μπρός καί πότε πότε ἕνα πίσω.

Καί ὅταν εἶδε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη νοοτροπία ἦταν - φυσικά - δυνατότερη ἀπό τίς θελήσεις καί τίς ἀπαιτήσεις του, ἔφθασε στό σημεῖο νά ἐξαπολύση ... Ἐπανάστασι ἐναντίον τοῦ δικοῦ του καθεστῶτος, τήν γνωστή πλέον Μορφωτική Ἐπανάστασι!

Ὑπῆρξε αὐτή καί τό «κύκνειο ἆσμα» τους. Μέ τίς βιαιότητες καί τίς ἀκρότητές της, ἔφερε τήν Κίνα σέ ἀπόγνωσι καί τούς Κινέζους σέ ἀπόλυτη ἴσως, ἀλλά πάντως ἐνδόμυχη ἀντίθεσι μέ τόν Προφήτη, γιατί ἡ θεωρία τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν πάντων καί ὅλων καί ἰδίως ἡ πρακτική της, εἶναι ἀντίθετη μέ τούς φυσικούς νόμους πού διέπουν

→

→

κῆς Ἀμύνης καί γενικωτέρας Ἀσφαλείας.

ε. *Ἀναμοχλεύετε, σχεδόν καθημερινῶς, τά πάθη, ἀκολουθώντας τήν μέθοδον τῆς ὑπέρ τό δέον ἐξογκώσεως ἀνυπάρκτων αἰτίων, ὥστε νά τροφοδοτοῦνται αἱ διχαστικαί τάσεις, μόνον καί μόνον διά τόν προσπορισμόν προσωρινοῦ κομματικοῦ ὠφέλους.*

κ. *Ἐφεύρατε τήν ἔννοιαν τῆς θεσμοθετήσεως*, διά πρώτην φοράν, εἰς τό *Ἑλληνικόν Σύνταγμα, τοῦ «ἐπιτρέπεται ὁ περιορισμός τῆς Ἑλληνικῆς* Κυριαρχίας» (Παρ. 3, ἄρθρον 28 τοῦ Συντάγματος τῆς 9.6.75).

λ. *Ἱδρύσατε προνομιοῦχον τάξιν Ἑλλήνων* (Ἰεχωβάδες – Ἀντιρησίαι συνειδήσεως) ὥστε νά μήν ὑπηρετοῦν τήν πατρίδα των ἐνόπλως καί κανονικά, ὅπως οἱ λοιποί Ἕλληνες, κατά παράβασιν τοῦ ἰδικοῦ σας Συντάγματος (Ἄρθρον 4 παρ. 6) 9.6.75).

μ. *Ἀθετήσατε ὑποσχέσεις πρός συνανθρώπους σας* Ἕλληνας, εἰς οὕς ἐδηλώσατε σαφῶς ὅτι ἡμνηστεύθησαν αἱ πάξεις των καί συμπεριλάβατε καί εἰδικόν ἄρθρον εἰς τό Σύνταγμα τῆς 9.6.75 (Ἄρθρον 7 παρ. 1) καί ἀκόμη *ἐνῶ δηλώσατε ἐπισήμως πρόθεσιν μετατροπῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς* καίτοι παρῆλθον 3 καί πλέον ἔτη, οὐδέν ἐπράξατε πρός πραγματοποίησιν.

ν. *Ἀνακαλύψατε νέαν μέθοδον διπλωματικῶν ἐλιγμῶν* διά διμερῶν συνομιλιῶν ἤ προσφυγῶν εἰς διεθνῆ δικαστήρια πρός ἐπίλυσιν ἀνυπάκτων θεμάτων.

ξ. *Ἐχαράξατε γραμμήν*, ἀπό κομματικῆς πλευρᾶς, *ἀνυπαρξίας ἰδεολογικοῦ ἀγῶνος καί πολιτικῆς ἀσυνεπείας* ὥστε νά παραμένετε εἰς τήν ἐξουσίαν, ἔστω καί *ἄν εἶσθε εἰς τά πλαίσια μειονοψηφίας.*

ο. *Κατασπαταλᾶτε τό δημόσιον* χρῆμα, παρά τάς κατ' ἐπανάληψιν προτροπάς σας *πρός ἐφαρμογήν προγράμματος Λιτότητος ὑπό τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν*, εἰς ἀνώφελα ταξείδια καί φιλοξενείαν δῆθεν φιλελλήνων.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ὁ Α.ΚΟΡΑΗΣ, ἐλπίζω καί θέλω νά πιστεύω ὅτι γνωρίζετε ποῖος ἦτο, ἐσημείωσε *«Μία εἶναι ἡ τῆς ἀληθείας ὁδός*, ἀλλά δυσάρεστος, αἱ ἄλλαι ὁδοί – αἱ πολλαί ὁδοί – αἱ πολλαί - φέρουν εἰς τό ψεῦδος». Αὐτήν τήν δυσάρεστον ὁδόν *ἠκολουθήσαμεν καί ἡμεῖς*, εἰς τήν παροῦσαν κριτικήν τοῦ μέχρι σήμερον ὑμετέρου ἔργου, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι ἐπράξαμεν διά μίαν εἰσέτι φοράν τό καθῆκον μας πρός τήν ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΛΑΔΑ.

Δ. ΠΡΟΦΙΛΗΣ
Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.
Πάφου 13 Ἀθῆναι (219)

καί τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ Μάο ἔκαμε τήν Κίνα τελείως ἀνεξάρτητη καί αὐτοδύναμη. Ἀλλά αὐτό ἀκριβῶς δέν τῆς ἐπέτρεψε νά περάση γρήγορα τά διάφορα στάδια τῆς ἐξελίξεώς της καί νά ἀποκτήση τήν ἰσχύ πού τῆς εἶναι ἀναγκαία καί στήν ὁποία ὑποχρεωτικά ἀποβλέπει. Γιατί ἡ κομμουνιστική ὁρολογία καί προπαγάνδα δέν μποροῦν νά καλύψουν τό φυσικό γεγονός τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κινεζικοῦ Ἐθνικισμοῦ ὡς πρωταρχικῆς οὐσίας καί φυσικῆς τάσεως, οὔτε τήν μοιραία ἐξέλιξι τῶν ρωσοκινεζικῶν σχέσεων σέ ἀναμέτρησι Ἐθνικισμῶν. Ἀπόδειξις κι αὐτή τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἐθνικισμός εἶναι ἡ Ἰδεολογία τῶν Ἰδεολογιῶν καί ὅτι αὐτός μόνον εἶναι ἡ βασική φυσική παρόρμησις τοῦ ἀνθρώπου!

«Μετρῶντας στίς δικές της δυνάμεις» μόνο, ἡ Κίνα ὑπέφερε τά πάνδεινα καί ἡ ἀνταμοιβή της ἦταν πολλαπλάσια ὑποδεέστερη τῶν θυσιῶν της. Ἡ τελική ἀποτυχία τῆς βασικῆς ἐπιδιώξεως - νά γίνη Μεγάλη Δύναμις - σέ ὅλα σχεδόν τά διαδικαστικά στάδια (Ἐπιβολή - 100 ἄνθη - Ἅλμα Ἐμπρός - Λαϊκά Κοινόβια - Ὁμαλοποίησις - Μορφωτική Ἐπανάστασις - β΄ Ὁμαλοποίησις) ἔφερε τίς μοιραῖες συγκρούσεις (Λιού - Σαό - Σί, Λίν - Πιάο) μέ τελική ἐμφάνισι καί ἀναμέτρησι τοῦ Μάο, στούς δεσμούς τοῦ βίου καί τῶν δυνάμεών του, μέ τόν Τένγκ - Χσιάο - Πίνγκ, καί «διαιτητή» τόν πρωθυπουργό Τσού - Ἐν - Λαϊ.

Ὁ Τένγκ - Χσιάο - Πίνγκ ἐνσαρκώνει τήν «ἄλλη ὁδό», δηλαδή τήν μέ ὅλα τά προσφερόμενα μέσα - ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά - ἄνοδο τῆς Κίνας σέ Παγκόσμια Δύναμι. «Μέτρα σέ ὅ,τι μπορεῖς καί ὅπου τό βρεῖς» εἶναι τό ἀξίωμα τοῦ Τένγκ.

Οἱ ἐνδογενεῖς περιπέτειες δέν εἶναι τοῦ παρόντος. Τό βασικό γεγονός εἶναι ὅτι, τό 1976, πέθαναν οἱ δυό ἥρωες τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς, ὁ Προφήτης Μάο καί ὁ πρωτόκλητός του Τσού - Ἐν - Λάϊ. Ἀπό τήν στιγμή αὐτή, ἦταν σαφές πλέον, πώς ὁ ἀγῶνας γιά τήν διαδοχή συμπεριλάμβανε καί τόν ἀγῶνα ἐκλογῆς κατευθύνσεων.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Χούα - Κοῦο - Φένγκ στήν Προεδρία ἦταν ὁ Συμβιβασμός. Ὁ ἀγῶνας ἐξακολουθοῦσε μεταξύ τῶν σκληρῶν Μαοϊκῶν (χήρα του καί 3 σύμβουλοί του) καί τῆς ὁμάδος Τένγκ, μέ τόν Χούα τώρα διαιτητή. Ἡ κόπωσις τῆς Κίνας καί αἱ διεθνεῖς ἀπειλητικές ἐξελίξεις, προερχόμενες ἀπό τήν ρωσική ἀπειλή καί τήν ἀμερικανική νέα πολιτική, ἦταν μοιραῖο νά δώσουν τήν νίκη στήν ὁμάδα Τένγκ.

Ἡ Κίνα ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη νά ἀναπτυχθῆ γρήγορα. Μόνη ἡ ὕπαρξίς της, ἀποτελεῖ ἀπειλή γιά τήν Ρωσία καί οἱ φυσικές τάσεις της

Τένγκ - Χσιάο - Πίνγκ

δημιουργοῦν φόβο καί πειρασμό γιά τήν ΕΣΣΔ νά σταματήση τήν ἀπειλή ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρός. Συνεπῶς, ἕνας ἀγῶνας δρόμου ἔχει ἀρχίσει μεταξύ τῶν δυό ἄλλοτε «ἀδελφῶν ἐν Μάρξ» δυνάμεων, μέ διαιτητή αὐτή τή φορά τήν Ἀμερική!

Ἡ Ἀπομαοποίησις (ὅπως καί ἡ Ἀποσταλινοποίησις ἄλλοτε στήν ΕΣΣΔ) δείχνει ὅτι τίποτε δέν εἶναι ἄθικτο, οὔτε στήν Φύσι. Κάθε θεοποίησις, ὅσο ἀπόλυτη κι ἄν εἶναι, φέρει μέσα της τό σπέρμα τῆς ἀντιθεοποιήσεως.

Ἡ σύλληψις τῶν σκληρῶν μαοϊκῶν καί ἡ ἀντίθετη ἐκ διαμέτρου ἐκστρατεία προπαγάνδας πού γίνεται σήμερα στήν Κίνα, ὅπου καίγεται ὅ,τι λατρεύθηκε καί λατρεύεται ὅ,τι καιγόταν πρίν, δημιουργοῦν μιά νέα, ἀνυπολόγιστη σέ ἐπιπτώσεις κατάστασι στήν Κίνα.

Ἀνοίγεται ἡ τεράστια κινεζική ἀγορά στήν ξένη τεχνολογία καί ἰδιαίτερα στήν Ἰαπωνική. Ἀνοίγεται ἡ κινεζική διανοητική δυνατότης στόν τεχνικό πολιτισμό. Ἀνοίγεται ὁ δρόμος σέ ἀνθρώπους νέους, χωρίς «ἡρωϊκούς φωτοστεφάνους», πρακτικούς, πραγματιστικούς «τεχνοκράτες». Τέρμα τά «θέσφατα» καί οἱ «προφῆτες». Τέρμα στόν «Κινέζο» καί τόπο στήν «Κίνα».

Οἱ ἐπιπτώσεις γιά τό Μέλλον εἶναι ἀνυπολόγιστες. Ὅ,τι κι ἄν συμβῆ, ὅ,τι περιπέτειες κι ἄν ἐμφανιστοῦν, ἡ ἐξαφάνισις τῶν «προφητῶν» (Λένιν, Στάλιν, Μάο) ἄνοιξε δρόμο σέ ἄλλες διαδικασίες καί ἐξελίξεις, περισσότερο σύμφωνες μέ τήν φύσι τοῦ ἀνθρώπου καί τήν τάσι του νά ἐπιβάλλεται στό περιβάλλον. Αὐτοί χάθηκαν πλέον καί δέν ὑπάρχουν ἄλλοι τέτοιοι. Μένουν οἱ ἄνθρωποι, πού θά προχωρήσουν μέ ἁπλές ἀνθρώπινες παρορμήσεις.

Ἡ Κίνα βαδίζει ἤδη, μέ μεγάλα βήματα, πρός ἕνα νέο πεπρωμένο μεγάλης δυνάμεως «κλασσικοῦ τύπου». Οἱ συγκρούσεις πού θά ἐπακολουθήσουν θά εἶναι - γι' αὐτό ἀκριβῶς τόν λόγο - πιό σοβαρές. Σήμερα, ἡ Τριγωνική Ἰσορροπία παίρνει ὅλη της τήν σημασία. Αὔριο, θά ὑπάρχη;

ἀποκλειστική μαρτυρία

ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ: οἱ πρῶτες ἡμέρες

Ὁ Δεκέμβριος 1944 ἦτο μιά μεγάλη δοκιμασία πού πέρασε ὁ Ἑλληνικός Λαός στήν Ἱστορική του πορεία.

Ἀπό τά διαδραματισθέντα κατά τήν περίοδον αὐτήν δύο πράγματα ξεχωρίζουν: Οἱ σφαγές δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων ἀπό τούς «Ἐλευθερωτάς» κομμουνιστάς, τούς ὠργανομένους εἰς τό ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, καί ἡ ἐπική ἀντίστασις τῶν ὀλίγων Ἐθνικιστῶν πού κράτησαν τόν ἐνάμισυ δρόμο, (ἔτσι ἔλεγαν τότε,) πού ἤλεγχε ἡ κυβέρνησις τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου μέχρις ὅτου ἐπέμβουν ἐνεργῶς οἱ Ἄγγλοι, φέρουν ἐνισχύσεις καί ὀργανωθοῦν οἱ μονάδες Ἐθνοφυλακῆς.

Μέ δεδομένον ὅτι τό πλήρως ἐλεγχόμενον ἀπό τούς κομμουνιστάς ΕΑΜ—ΕΛΑΣ εἶχεν ὡς μοναδικόν σκοπόν τήν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας (δέν εἶναι τοῦ παρόντος ἡ ἀνάλυσις αὐτή), ἡ εἴσοδος τῶν ὑπουργῶν τῆς Π.Ε.Ε.Α. εἰς τήν Κυβέρνησιν τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ συμφωνία διά τήν ἵδρυσιν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, εἰς τήν ὁποίαν θά παρεδίδοντο τά ὅπλα καί θά τηροῦσε τήν τάξιν, ἡ ἐν συνεχείᾳ, ἀθέτησις ὑπό τῶν κομμουνιστῶν τήν 28ην Νοεμβρίου τῆς συμφωνίας πρός ἵδρυσιν μεικτῆς στρατιωτικῆς μονάδος εἰς τήν ὁποίαν θά συμμετεῖχε καί μεραρχία τοῦ ΕΛΑΣ, ἡ παραίτησις τῶν ὑπουργῶν τῆς Π.Ε.Ε.Α πλήν τοῦ ὑπουργοῦ κοινῆς ἐμπιστοσύνης Σαρηγιάννη, δείχνει τό μέτρον ἐκτιμήσεως ὑπό τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή πρός Ἅλωσιν τῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐνόπλου συλλαλητηρίου τῆς 3ης Δεκεμβρίου εἶναι ἡ πρώτη προσπάθεια καταλύσεως τῆς σκιώδους Κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου.

Μελετῶντας τούς ἱστορικούς τῶν Δεκεμβριανων, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό ἄλλους λόγους δέν γνωρίζουν ποῦ νά ἐπιρρίψουν τήν εὐθύνην τοῦ πρώτου ἐνάρξαντος τά πυρά κατά τό συλλαλητήριον - λές καί αὐτό ἦτο τό θέμα - μέ φέρει εἰς τήν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων ὅπως τά ἔζησα ἀπό τήν θέσι μου, ὡς ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ 142 Τάγματος Ἐθνοφυλακῆς, συνδέσμου, μετά τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν κατά τήν ἡμέραν ἐκείνην.

ΕεεΑΜ. ΕεεΑΜ. ΕεεΑΜ.

Ἡ μυριόστομος αὐτή ἰαχή δονοῦσε τό Κυριακάτικο ἐκεῖνο πρωϊνό τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 τήν ἀτμόσφαιρα γύρω ἀπό τίς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Διός καί ἔκανε τό αἷμα νά παγώνη μέσα στίς φλέβες τῶν Ἐθνικοφρόνων.

Ἡ Ἐθνικόφρων Ἑλλάς στερηθεῖσα ἱκανῆς ἡγεσίας μετά τόν θάνατον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καί ἐπιθυμοῦσα νά προσφέρη ὑπηρεσίαν εἰς τήν κατεχομένην Πατρίδα, ἔπιπτε θῦμα τῆς καλοστημένης ὑπό τῶν κομμουνιστῶν παγίδος τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ Μετώπου (Ε.Α.Μ).

Ὅσοι δέν πήγαιναν στίς τάξεις τοῦ Ε.Α.Μ. ἦσαν προδότες, ἀλλά καί ὅσοι ἀπό αὐτούς πού ἦσαν μέσα ἀντιλαμβάνοντο τήν πλάνην των καί ἤθελαν νά φύγουν ἐξετελοῦντο.

Οἱ Ἀξιωματικοί, χωρίς νά παραβλέπω τόν πατριωτισμό τους, δέν κατώρθωσαν νά ἀποκτήσουν - πλήν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων - τήν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, διότι προέβαλλαν πολιτικά συνθήματα, καί φέρω ὡς παράδειγμα τήν Κορινθίαν: Βαλαῖος - Δημοκρατικοί, Στεργιόπουλος - Βασιλικοί, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀπορροφηθοῦν ἀπό τό ΕΑΜ καί νά γίνουν πειθήνια ὄργανα τῶν πολιτικῶν καθοδηγητῶν (καπεταναίων) τοῦ ΕΛΑΣ.

Οὕτω τήν ἡμέραν ἐκείνην οἱ Ἐθνικόφρονες, καίτοι ἀπείρως περισσότεροι, κλεισμένοι στά σπίτια τους περίμεναν τήν ἔκβασιν τῆς ἀναμετρήσεως τῶν ἐνόπλων τοῦ συλλαλητηρίου· ἀλλά μέ ποίους; διά νά ἰδοῦν ἄν θά εἶχον καί αὐτοί τήν τύχην τῶν ἄλλων συμπατριωτῶν των, δηλαδή νά τείνουν τόν λάρυγγά τους ἤ νά σκύψουν τόν αὐχένα τους κάτω ἀπό τά δολοφονικά κτυπήματα τῶν κομμουνιστῶν ψελλίζοντας: «εἶμαι ἀθῶος».

Τήν 26ην Νοεμβρίου 1944 κατετάγην εἰς τό 101 Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς ὡς ἀνῆκον εἰς τήν κλάσιν 1936 πού εἶχε ἔδρα τό Ἰωσηφόγλειον εἰς Νέαν Σμύρνην. Ἀπό τούς συγκεντρωθέντας ἐκεῖ ἐφέδρους σχηματίσθηκαν δύο ἀκόμη τάγματα τό 141 (πού στρατοπέδευσε στήν Καλλιθέα) καί τό 142 μέ ἔδραν τήν Σεβαστοπούλειον ἔναντι τοῦ μαιευτηρίου «Ἕλενα». Τήν 2α Δεκεμβρίου ἀνελάμβανα ὑπηρεσίαν ὡς διμοιρήτης τοῦ 4ου λόχου τοῦ 142 Τ.Ε. μέ λοχαγόν τόν πεσόντα Παπαβασιλείου. Τό ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθη τό τάγμα ὁ Συνταγματάρχης Κατσώτας, διοικητής τῆς ΑΣΔΑΝ καί στή συγκέντρωσι πού ἔγινε ἐζήτησε ἐθελοντάς διά νά μεταβοῦν εἰς Λαμίαν πρός ὑποστήριξιν τῆς ἀπειλουμένης ἐκεῖ μέ διάλυσιν Ἐθνοφυλακῆς (τῆς Κορίνθου εἶχε διαλυθῆ). Δέν ἐκοίταξα γύρω μου νά ἰδῶ ποίας προθυμίας ἔτυχεν ἡ πρότασίς του.

Δέν εἶχαν ἀρχίσει ἐχθροπραξίες ἀκόμη καί τό τάγμα ἦτο κυκλωμένο ἀπό περιπόλους τῆς μεραρχίας τοῦ Καπετάν Ὀρέστη οἱ ὁποῖες μέ τά χωνιά παρότρυναν τούς Ἐθνοφύλακας εἰς παράδοσιν μέ τήν ἐπωδόν: «Ἀδέλφια Ἐθνοφύλακες, παραδοθεῖτε ἤ θά σᾶς σφάξουμε». Τήν ἀπάντησιν τοῦ 142 στή συνέχεια θά τήν θυμοῦνται ἀκόμη οἱ ἐπιζῶντες.

→

Μέ τήν διαταγήν πού μοῦ ἔδωσεν ὁ ὑπασπιστής τοῦ τάγματος Λοχαγός Πυροβολικοῦ Μπαρδάνης, μετέβην τήν πρωίαν τῆς Κυριακῆς 3ης Δεκεμβρίου εἰς τό 'Υπουργεῖον Στρατιωτικῶν Κριεζώτου καί Πανεπιστημίου, δι' ὑπηρεσίαν συνδέσμου τοῦ τάγματος μέ τό ὑπουργεῖον. Εἰς τόν ὑπασπιστήν τοῦ ὑπουργείου ἴλαρχον Κόκκινον, ἐκτός ἀπό ἐμέ παρουσιάσθησαν καί οἱ σύνδεσμοι: ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός Παπαχριστόπουλος τοῦ 141 Τ.Ε., Νταλιάνης ὑπαξιωματικός τοῦ Πυροσβεστικοῦ, Πλέσσας ἀξιωματικός τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καί ὁ λοχαγός - ταμίας τοῦ 101 Τ.Ε. τό ὄνομα τοῦ ὁποίου μοῦ διαφεύγει. 'Εν συνεχείᾳ ὁ ὑπασπιστής μᾶς παρουσίασε εἰς τόν ἐλθόντα ὑφυπουργόν Στρατιωτικῶν Σαρηγιάννη.

Τό ὑπουργεῖον ἦτο σχεδόν ἄδειο ἀλλά δέν ἔλειπε ὁ ἀσπρομάλλης κλητήρας τοῦ ὑπουργοῦ Μπάρμπα - Θόδωρος.

Στιχομυθια φιλοφροσύνης μετά τοῦ ὑπουργοῦ μέ ἔφερε μέχρι τήν πόρτα τήν συνδέουσα τό γραφεῖον τοῦ ὑπασπιστοῦ μετά τοῦ ὑπουργοῦ. Συγχρόνως εἰσέρχονται στό γραφεῖο τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπό τήν κεντρική πόρτα, ἕνας "Αγγλος ἀξιωματικός καί ὁ 'Αστυνομικός "Εβερτ. Καταφθάσας ἀγγελιοφόρος ἔδωσε τήν πληροφορίαν ὅτι εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς τάς στήλας τοῦ 'Ολυμπίου Διός περίπου 50.000 ἄτομα, ἔνοπλα καί μή, τά ὁποῖα ἤρχισαν νά κινοῦνται πρός τό Ζάππειον. Τήν προτεραίαν μέ τά χωνιά παροτρύνετο ὁ λαός εἰς συγκέντρωσιν ἔνοπλον. 'Η κυβέρνησις εἶχεν ἀπαγορεύσει τήν συγκέντρωσιν αὐτήν. Μετά ὀλιγόλεπτον σύσκεψιν ὁ Σαρηγιάννης δίδει τήν ἐντολήν νά κτυπηθῆ τό ἔνοπλον συλλαλητήριο, καί ἀμέσως ἀποχωροῦν ('Ο Σαρηγιάννης, ὁ "Εβερτ καί ὁ "Αγγλος ἀξιωματικός).

ΕεεΑΜ - ΕεεΑΜ - ΕεεΑΜ

'Η βοή ὅλο καί πιό ἔντονα ἠχοῦσε καί ἡ ἐμπροσθοφυλακή τοῦ συλλαλητηρίου, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπό μικρά παιδιά πού χοροπηδοῦσαν ἀμέριμνα κάτω ἀπό τά λάβαρα ξεφωνίζοντας, εἶχε φθάσει στήν γωνία τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας καί 'Αμαλίας.

Εὑρίσκομαι μαζί μέ τόν λοχαγόν - σύνδεσμον τοῦ 101 Τ.Ε. σέ παράθυρο τοῦ ὑπουργείου πού μποροῦσες νά δῆς μέχρι τόν κῆπο. 'Ο λοχαγός μέ ρωτᾶ ἄν θά κρατήσουμε καί ἀπαντῶ ὅτι τά τάγματα 'Εθνοφυλακῆς συγκροτημένα ἀπό ἔφεδρους τῆς κλάσεως 1936 ὁ προερχόμενος ἀπό τήν ἐπαρχίαν θά ἀντισταθοῦν. Τό μόνο ὅμως πού λυπᾶμαι αὐτή τήν στιγμή... δέν πρόλαβα νά τελειώσω τήν φράση μου. 'Ομοβροντία ἐκ πολλῶν ὅπλων ὡς καί μία χειροβομβίδα «Μίλς» (ἔφθασε χωρίς νά σκάση μέχρι τήν ὁδόν Κριεζώτου) ἐρρίφθησαν κατά τῶν κυβερνητικῶν κτιρίων ἀπό ἄτομα πού ἦσαν μέσα στό συλλαλητήριο ἀπό τῆς γωνίας τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας (ὅπου εἶναι τά ἀνθοπωλεῖα) μέχρι τοῦ μνημείου τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου. Συγχρόνως ὁ τροχονόμος πού εὑρίσκετο εἰς τήν διασταύρωσι Βασιλίσσης Σοφίας καί 'Αμαλίας χρησιμοποιῶντας τό βάθρο ὅπου ἵστατο σάν ἀσπίδα, ἔτρεχε νά προφυλαχθῆ μέσα εἰς τό κτίριον τῆς 'Αστυνομίας. Εὐθύς ἀμέσως ἠκούσθησαν ριπτόμεναι ὀλίγαι ριπαί αὐτομάτων ὅπλων χωρίς νά δύναμαι νά καθορίσω τήν θέσι τοῦ βάλλοντος ἤ τῶν βαλλόντων. Τό συλλαλητήριον διελύθη καί ἐνεφανίσθησαν ἄτομα μέ λευκά πανιά πού προέβησαν στήν περισυλλογή τῶν τραυματιῶν καί τῶν νεκρῶν.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

'Εκεῖνο πού δέν πρόφθασα νά πῶ στόν λοχαγό ὅτι λυπᾶμαι ἦταν τά μικρά παιδιά, πού εἶχαν βάλει μπροστά νά χοροπηδοῦν σάν προκάλυψι κάτω ἀπό τά λάβαρά τους.

Εἰς τό ὑπουργεῖον μετά τήν πρωϊνή ἀναχώρησι τοῦ Σαρηγιάννη οὐδείς ὑπεύθυνος ὑπῆρχε πλήν τοῦ ὑπασπιστοῦ, τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπιλάρχου Ψύχα καί τῶν προαναφερθέντων πέντε συνδέσμων, οἱ ὁποῖοι ἐναλλάσσοντο εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ τηλεφώνου. "Ολοι ζητοῦσαν τόν Σαρηγιάννη κατ' ἐπανάληψιν, μηδέ τῆς συζύγου του ἐξαιρουμένης, ἡ ὁποία εἰς τό τελευταῖο της τηλεφώνημα, πού ἔτυχε νά εἶμαι ἐγώ, μέ παρακαλοῦσε νά τοῦ διαβιβάσω νά παραιτηθῆ διότι τήν εἶχαν εἰδοποιήσει ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θά τόν ἐσκότωναν.

Τό ἀπόγευμα πρός τό σούρουπο μιά διμοιρία ἀπό χωροφύλακες χωρισμένη σέ δύο στίχους μέ τά ὅπλα ἀνά χεῖρας περνοῦσε κάτω ἀπό τό ὑπουργεῖο βαδίζοντας πρός τήν 'Ομόνοια καί τραγουδοῦσε σκορπίζοντας ρίγη: «... θά πεθάνω μές τήν μάχη ....». Τοῦ ἑνός στίχου ἡγεῖτο ὁ μοίραρχος Σοϊμοίρης, τοῦ δέ ἄλλου ὁ Κετσέας, ὁ ὁποῖος κρατῶντας ἀπό τήν λαβή μιά χειροβομβίδα γερμανική, τήν κινοῦσε λές καί ἦτο μπακέττα. Δέν γνωρίζω τόν προορισμό τους καί τήν τύχη τους. 'Ο κόσμος ἔκλαιγε.

Οἱ χίτες τοῦ Θησείου ζητοῦσαν ἐνισχύσεις. Τό ἴδιο καί τά ἄλλα τμήματα πού προσεβάλλοντο ἀπό τόν ΕΛΑΣ. Οὐδείς ἀπό ἡμᾶς ἦτο εἰς θέσιν νά προσφέρη κάτι. Χάος. Παραμείναμε ὅλη τή νύχτα στόν προθάλαμο τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ καί ὁ Μπάρμπα - Θόδωρος ὁ κλητήρας πού εἶχε τύχει καί σέ ἄλλα κινήματα μᾶς ἔλεγε: «... μιά καί δέν πέτυχαν τήν πρώτη μέρα, δέν θά καταφέρουν τίποτα ...» Τήν ἐπομένη ἡ ἴδια κατάστασις: Πυροβολισμοί. Προσπάθεια ἐκμεταλλεύσεως τῶν φονευθέντων διά τῆς ἐμφανίσεως τῶν φερέτρων. 'Εκκλήσεις ἀπό ὅλα τά τμήματα τῆς 'Αστυνομίας καί τοῦ Θησείου, αἱ ὁποῖαι τελικά ἔπαυσαν.

Τήν Τρίτην 5 Δεκεμβρίου, ἡ κατάστασις ἐφαίνετο πολύ δύσκολη ἄν ὄχι ἀπελπιστική. Μέχρι πόσο θά κρατοῦσαν τά 'Αστυνομικά τμήματα, τό Σύνταγμα Μακρυγιάννη, τό 142 Τάγμα 'Εθνοφυλακῆς εἰς 'Αμπελοκήπους, ἤδη δέν ὑπῆρχον πληροφορίες ἀπό τό 141 Τ.Ε. οἱ Χίτες πού ἦσαν στήν ὁδό Σόλωνος καί Ζωοδόχου Πηγῆς καί ὡρισμένα κτίρια πού ἐκρατοῦντο ἀπό 'Εθνικιστάς ὅπως τό Πολυτεχνεῖο μέ τήν Π.Ε.Α.Ν. καί Ρ.Α.Ν. Μιά παρήγορος πληροφορία ὅμως εἶχε φθάσει. Οἱ "Αγγλοι ἐπρόκειτο νά ἐπέμβουν. Πράγματι δύο βαλαί πού ἐρρίφθησαν τήν πρωίαν τῆς Τετάρτης ἀπό 'Αγγλικά Τάνκς πού ἦσαν στήν Πλατεῖα Συντάγματος, ἐναντίον κτιρίου

κειμένου ἐπί τῆς αὐτῆς πλατείας ἐπιβεβαιώνουν τήν πληροφορίαν.

Τό ὑπουργεῖον, μιά καί δέν λειτουργοῦσαν αἱ διάφοροι ἐπισιτιστικαί ὑπηρεσίαι, εἶχε γεμίσει ἀξιωματικούς .... Τό φῶς ἐδίδετο μέ γεννήτριαν. Τρόφιμα δέν ὑπῆρχαν καί τό νερό εἶχε πάει καί αὐτό στό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν στήν μαύρη ἀγορά.

Ἕνα βράδυ ἦλθε στό ὑπουργεῖο καί ὁ Ἀρχηγός τῆς Χ Γεώργιος Γρίβας, μετέπειτα Διγενῆς. Ὁ Σπαῆς, πού ὡρίσθη ὑπουργός Στρατιωτικῶν στήν κυβέρνησι Πλαστήρα ἔδωσε γοργό ρυθμό στήν ὀργάνωσι τῶν Ταγμάτων Ἐθνοφυλακῆς. Ἡ παρουσία τοῦ Πλαστήρα εἶχε εὐεργετική ἐπίδρασι ἐπί τοῦ ἠθικοῦ τῶν Δημοκρατικῶν ἀξιωματικῶν καί ἀρκετοί ἔφυγαν ἀπό τάς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ καί ἦλθαν πρός τήν Ἐθνοφυλακήν. Χαρακτηριστικά ἐπ' αὐτῶν ἐνθυμοῦμαι τόν Μέραρχον τοῦ ΕΛΑΣ καπετάν Κολοκοτρώνη, ὁ ὁποῖος ἐκρατεῖτο φιλιξενούμενος εἰς τό δωμάτιον τῶν συνδέσμων στό ὑπουργεῖο.

Ἀγγλικαί ἐνισχύσεις κατέφθαναν. Αἱ ὁδομαχίαι συνεχίζοντο. Ἔξω ἀπό τόν ἐναέριο δρόμο πού ἤλεγχε ἡ κυβέρνησις, αἱ συλλήψεις, αἱ ἐκτελέσεις, ἡ ὁδήγησις εἰς τήν ἐξορίαν καί τά μαρτύρια τῶν Ἐθνικοφρόνων ἀπό τούς ... ἀπελευθερωτάς κομμουνιστάς εἶχαν φθάσει στό κατακόρυφο.

Ἐξέθεσα τά γεγονότα ὅπως ἀκριβῶς τά ἔζησα. Βεβαίως μοῦ διαφεύγουν πολλά στοιχεῖα. Ἐκεῖνο ὅμως πού τονίζω ἰδιαιτέρως εἶναι ὅτι: «Ὁ Δεκέμβριος 1944 εἶναι ἕνα ἀκόμη Ἐθνικό ὀρόσημο πού ἔστησε ἡ μέχρις ἐσχάτων ἀντίστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί ἀπέτρεψε διά μίαν ἀκόμη φοράν τόν ἐξανδραποδισμόν τῆς φυλῆς μας ὑπό τῶν Σλαυομπολσεβίκων».

ΘΑΝΟΣ Δ. ΚΑΛΑΧΑΝΗΣ
Ἔφεδρος Ἀνθυπολοχαγός
142 Τάγματος Ἐθνοφυλακῆς.

142 ΤΑΓΜΑ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἡ ἀναγγελία τῆς ἱδρύσεως Ἐθνοφυλακῆς εἰς τήν ὁποίαν θά παρέδιδον τά ὅπλα αἱ ἀντάρτικαί ὁμάδες ἔδωσε ἕνα αἴσθημα σιγουριᾶς εἰς τόν κόσμον, πού σύντομα διελύθη μαζί σχεδόν μέ τήν διάλυσι, ἅμα τῇ συστάσει τῶν Ταγμάτων Ἐθνοφυλακῆς εἰς τήν Ἐπαρχίαν.

Ἀπό ἐφέδρους τῆς κλάσεως 1936 σχηματίσθηκε τό 142 Τάγμα μέ ἕδρα τήν Σεβαστοπούλειο Σχολή ἐναντι μαιευτηρίου «Ἕλενας».

Τό Τάγμα ἀφοῦ ἔκαμε ἐσωτερική ἐκκαθάρισι ἐπέτρεψαν νά φύγουν οἰκειοθελῶς αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζαν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο μέ τό Ε.Α.Μ., ἀπέκτησε σιγουριά καί ἀνεπτύχθη μέ φυλάκια εἰς τήν ὁδόν Τσόχα μέχρι τήν Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας καί Βασιλίσσης Σοφίας (εἰς τό τότε Κρατικόν Νοσοκομεῖον). Βαλόμενον νυχθημερόν διετήρησε τάς θέσεις του εἰς τήν περιοχήν αὐτήν, ἀντέστη ἐπιτυχῶς εἰς τάς ἐπιθέσεις τοῦ ΕΛΑΣ καί συνέβαλε εἰς τήν ἀποχώρησιν τῶν κρατουμένων τῶν φυλακῶν «Ἀβέρωφ».

Μέ τήν κατάπαυσιν τῶν μαχῶν εἰς Ἀθήνας τό Τάγμα ἐπεβιβάσθη εἰς πλοῖον καί μετέβη εἰς Πάτρας - Μεσολόγγιον - Ἀγρίνιον - Ἄρταν καί παρέμεινεν εἰς Φιλιππιάδα μέχρι διαλύσεώς του.

Ματωμένες ψυχές καλοῦσαν τώρα τούς πολεμιστάς αὐτούς τῆς κλάσεως 1936 τοῦ 142 Τ.Ε. πού ἡ λαϊκή μοῦσα τήν ἐπικήν των ἀναμέτρησιν ἐναντίον τοῦ ὑπερτέρου ΕΛΑΣ εἶχε περιλάβει εἰς ἄσμα.

Καί μαῦρες ψυχές· ἀλλά γιατί; μήπως οἱ καιροί εἶχαν ἀλλάξει καί οἱ Ἀστοί εἶχαν ξεχάσει; Ὁ φημολογούμενος τρίτος γύρος καί ἡ στρουθοκαμήλειος ἀντιμετώπησις τοῦ κινδύνου ἀπό τούς Ἀστούς τούς ἔκαμε νά ζητοῦν εὐθύνας διά τήν σωτηρίαν των ἀπό τούς ἀγωνισθέντας δι' αὐτήν.

Ἀνῆκα εἰς τήν ὀργανωτικήν δύναμιν τοῦ 142 Τ.Ε. ἀλλά ἡ ἀπόσπασίς μου εἰς τό Ὑπουργεῖον δι' ὑπηρεσίαν συνδέσμου δέν μοῦ δίδει τήν εὐκαιρίαν διά λεπτομερεστέραν ἀνάπτυξιν τῆς δράσεώς μου.

Οἱ νεκροί του διά τούς ὁποίους κανένα προσκλητήριο δέν ἐγένετο, νά εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ θυσία των δέν ἀπέβη ἐπί ματαίῳ.

ΘΑΝΟΣ Δ. ΚΑΛΑΧΑΝΗΣ
Ἔφεδρος Ἀνθυπολοχαγός
τοῦ 142 Τάγματος Ἐθνοφυλακῆς.

Ντοκουμέντο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1974

ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

Εξ. Επείγον

Ἀριθ. πρωτ: Ε.Π. 14

Πρός: Τόν Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΔΗΜΑΓΟΠΟΥΛΟΝ
Ὑφυπουργόν Οἰκονομικῶν
Παραγ. Σερβίας 10
Ἐνταῦθα

Θέμα: Παροχή φορολογικῶν στοιχείων Ἑταιρείας "ΠΕΣΣΙΝΕ".

1. Ἐν σχέσει πρός τό ἐπιδηλούμενον θέμα, ἔχομεν τήν τιμήν νά παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς, ὅ-ως δώσητε ἐντολήν εἰς τήν οἰκείαν Δ/νσιν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἵνα μᾶς παρασχεθῶσιν, τό ταχύτερον δυνατόν, στοιχεῖα ἁπασῶν τῶν μέχρι καί ἔτους 1973 Ἐκθέσεων φορολογικοῦ ἐλέγχου τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀλουμινίου "ΠΕΣΣΙΝΕ". (Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος)Α.Ε.
2. Τά ἐν λόγῳ στοιχεῖα τυγχάνουσι λίαν ἀπαραίτητα, προκειμένου νά ὁλοκληρώσωμεν τήν μελέτην καί τήν ἔρευναν μας, ἐν σχέσει πρός τά προκύψαντα ἀποτελέσματα, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οἰκείας συμβάσεως τοῦ Δημοσίου, μετά τῆς προμνησθείσης Ἑταιρείας.-

Μετά τιμῆς

ΗΛΙΑΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
(Ὑφυπουργός Βιομηχανίας)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Μαΐου 19..

-Αρ. Πρωτ Ε.Π. 17

ΑΝΟΡΡΗΤΟΝ

Πρός: Τόν Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΝ
'Υφυπουργόν Οἰκονομικῶν
Καραγ. Σερβίας 10
'Εντεῦθεν

Θέμα: Παροχή συμπληρωματικῶν διευκρινίσεων, ἐπί αἰτήματος χορηγήσεως τοπολογικῶν στοιχείων τῆς Α.Ε "'Αλουμίνιον τῆς 'Ελλάδος" (ΠΕΣΣΙΝΕ).

Σχετ: α) 'Υπ'ἀριθ. Σ.Π 14/22-5-74 ἡμέτερον
β) "Αρθρον 6 Κ.Φ.Σ.

1. 'Εν συνεχείᾳ τοῦ ὑπερθεν (α) σχετικοῦ καί κατόπιν προφορικῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ πρός παροχήν περισσοτέρων διευκρινίσεων ἐπί τῶν αἰτηθέντων στοιχείων τῆς ἐν θέματι ἑταιρείας, ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν συμπληρωματικῶς ὅτι:
α) Πέραν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου μας ἀναφερομένων, τά βάσει τῶν οἰκείων 'Εκθέσεων 'Ελέγχου πραγματικά ἀποτελέσματα χρήσεως, παρέχουσι τήν ἀκριβῆ εἰκόνα τῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, αἵτινες ὡς γνωστόν περιλαμβάνουσιν ἁπάσας τάς λογιστικάς διαφοράς ἤ καί ἑτέρας παρατηρήσεις τοῦ 'Ελέγχου.
β) Καθίσταται ἐφικτή καί εὐχερής ἡ θετική ἀξιολόγησις, τῶν βάσει τῆς οἰκείας συμβάσεως παρασχεθεισῶν πλείστων εἰδικῶν ἀτελειῶν καί ἀπαλλαγῶν.
γ) Θά ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνεύρεσις ἑτέρων χρησίμων στοιχείων, ἅτινα δέν εἶναι δυνατόν νά ληφθῶσιν ἐκ τῶν δημοσιευομένων κατά νόμον ἐτησίων 'Ισολογισμῶν τῆς 'Εταιρείας.
Τά διεξαχθησόμενα ἐπ' ἀνω στοιχεῖα, συναυξόμενα πρός τήν γνωστήν (κάτω τοῦ κόστους) παρεχομένην, προσωπιαίαν τιμολογιακήν ἀνά τόνον ἀλουμινίου τιμήν ὑπό τῆς ΔΕΗ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

'Αριθ.Ε.Π. 94

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
Αριθ. ΕΠ.19
10-6-74

'Εν 'Αθήναις τῇ 7ῃ 'Ιουνίου 1974

Πρός τόν 'Υφυπουργόν Βιομηχανίας
κ. 'Ηλίαν Εὐθυμιάδην
'Ενταῦθα

ΘΕΜΑ: Παροχή φορολογικῶν στοιχείων τῆς ἐν 'Ελλάδι Γαλλικῆς 'Εταιρείας "ΠΕΣΙΝΕ" καί τῆς Α.Ε. "ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ".

ΣΧΕΤ. 'Υμέτ. ὑπ'ἀριθ. Ε.Π.14/22.5.74 καί 17/28.5.74.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπερθεν σχετικῶν ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ὑπό τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ Ν.Δ. 3323/55 "περί φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος" δέν παρέχεται ἡμῖν ἡ δυνατότης γνωστοποιήσεως τῶν αἰτουμένων στοιχείων, ἅτινα τυγχάνουν ἀπόρρητα ἔναντι παντός πλήν τοῦ φορολογουμένου εἰς ὅν ταῦτα ἀφορῶσι.

'Ο 'Υφυπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
Β' ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ

ρεύματος, πρὸς τὴν "Ἠλεκτροβόρον" ταύτην ἑταιρείαν, δά δικαίως τύπτουν τὴν ἐξ ἀντικειμένου ἄμεσον ἀνάγκην ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τοῦ ρεύματος πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρείαν, τοὐλάχιστον εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, μὴ ἀποκλειομένων καὶ ἑτέρων ἀναθεωρήσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους, καίτοι γνωστή, τυγχάνει καὶ ἡ Συνταγματικὴ κατοχύρωσις (Ἄρθρον 23 Συνταγματ. 1973) τῶν εἰδικῶν τούτων συμβάσεων.-

Μετὰ τιμῆς

ΗΛΙΑΣ ΕΥΟΥΠΙΑΔΗΣ
('Υφυπουργὸς Βιομηχανίας)

Ἡ δημιουργία τοῦ Πολιτειακοῦ Προβλήματος

Τέσσερα χρόνια ἀφ' ὅτου διά δημοψηφίσματος κατηργήθη ἡ βασιλευομένη δημοκρατία εἰς τήν Ἑλλάδα καί καθιερώθη ἀντ' αὐτῆς ἡ προεδρική, δυνάμεθα πλέον ἀντικειμενικῶς νά ἐξετάσουμε τάς συνθήκας καί τόν τρόπο διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος, ὡς καί τάς συνεπείας τάς ὁποίας εἶχεν τό ἀποτέλεσμα εἰς τόν πολιτικόν βίον τῆς χώρας. Τό ὑπό τῆς κυβερνήσεως «Ἐθνικῆς Ἑνότητος» τοῦ κ. Καραμανλῆ δημιουργηθέν πολιτειακόν θέμα ἐκ τοῦ μή ὄντος ἐτέθη ὅλως ἀπροόπτως δεδομένου ὅτι καθ' ὅλη τήν διάρκειαν τῆς αὐτοεξορίας, τοῦ βασιλέως οὐδείς πολιτικός ἀμφισβήτησε τήν νομιμότητά του, τουναντίον δέ οἱ πάντες ἐδήλουν ὅτι διά νά ἐπανέλθη ἡ ὁμαλή ζωή εἰς τήν χώραν ἔπρεπε νά ἐπιστρέψη ὁ βασιλεύς καί νά ἀναθέση τήν κυβέρνησιν εἰς τούς πολιτικούς. Τήν 23ην Ἰουλίου 1974 οἱ στρατιωτικοί παραδίδουν τήν ἐξουσίαν εἰς τόν κ. Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος στερούμενος οἱασδήποτε συντακτικῆς ἐξουσίας ἤ ἐξουσιοδοτήσεως πρός ἄσκησιν τοιαύτης, ὡστός ὢν πρωθυπουργός, θέτει ἐν ἰσχύει τό Σύνταγμα τοῦ 1952 πλήν τῶν ἄρθρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τόν θεσμόν (γιατί ἄρα γε;). Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀποφασίζετε πλέον ἡ διενέργεια τοῦ ἕκτου κατά σειράν Δημοψηφίσματος (1920–1924–1935 1946–1973) διά τήν τύχην τοῦ θεσμοῦ.

Συνθῆκαι διενεργείας Δημοψηφίσματος.

Καθορίζεται ὡς ἡμερομηνία, διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος ἡ 8η Δεκεμβρίου καί ἔτσι ἡ ὄξυνσις τῶν πνευμάτων ἡ ὁποία παρατηρεῖται πάντοτε εἰς τάς βουλευτικάς ἐκλογάς μετεφέρετο πλέον καί εἰς τό δημοψήφισμα, δεδομένου ὅτι αἱ βουλευτικαί ἐκλογαί εἶχον διενεργηθῆ πρό μηνός περίπου.

Τό δημοψήφισμα ὅμως, ὡς ἔχον μονίμους ἐπιπτώσεις εἰς τήν ζωήν τοῦ Ἔθνους, ὤφειλε νά πραγματοποιηθῆ μέ ἀπόλυτη ἠρεμία καί γαλήνη διά νά ἐκφρασθῆ ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ ἀνεπηρέαστη ἀπό ἄλλους παράγοντας. Καθιερώθησαν δύο διαφορετικοῦ χρώματος ψηφοδέλτια (καφέ ὑπέρ τοῦ βασιλέως - πράσινο κατά), τά ὁποῖα ἐθεωρήθησαν ὡς παραβιάζοντα τό ἀπόρρητον τοῦ δημοψηφίσματος.

Ὅλοι οἱ πολιτικοί φορεῖς τοῦ τόπου ἔλαβον θέσιν ἀντίθετον πρός τήν βασιλευομένην ἀπό τό Κ.Κ.Ε. τό ὁποῖον ἐνομιμοποιήθη καί πάλιν μέ αὐθαίρετον ἀπόφασιν τοῦ κ. Καραμανλῆ μέχρι καί τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἡ ὁποία μέ ἀπόφασι τοῦ ἀρχηγοῦ της ἐδέσμευε τούς μέχρι τότε ἐμφανιζομένους ὡς ὑποστηρικτάς τοῦ θεσμοῦ (Ράλλη - Ἀβέρωφ - Παπαληγούρα - Βαρβιτσιώτη κλπ.) νά λάβουν θέσιν. Βεβαίως ἡ Ν.Δ. διεκήρυττε ὅτι παρέμενε οὐδετέρα ἀλλά καί ἡ θέσις αὕτη δέν ἦτο ἐνδεδειγμένη δεδομένου ὅτι ἦτο τό μεγαλύτερον κόμμα τῆς ἐποχῆς, ἔχον ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν ἄλλων κομμάτων καί ὤφειλε νά καθορίση τήν θέσι της ἔναντι ἑνός τόσου σοβαροῦ θέματος ὡς ἦτο τό πολιτειακόν.

Τά ὑπόλοιπα κόμματα (ΕΚΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΚΚΕσ – ΕΔΑ – ΚΚΕξ) συνασπισμένα εἰς λαϊκόν μέτωπον ἀνέλαβον διά δηλώσεων τῶν ἀρχηγῶν των καί δι' ἐμφανίσεως τῶν ἐκπροσώπων των ἀπό τῆς τηλεοράσεως (ὑφηγητής Κουμάντος τῆς ΕΚ. ΝΔ, καθηγητής Σημίτης τοῦ ΠΑΣΟΚ καί Κύρκος τῆς ΕΔΑ καί ΚΚΕσ), νά πείσουν τόν λαόν διά τήν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας. Μεμονωμένες πολιτικές προσωπικότητες ὅπως οἱ κ.κ. Σ. Στεφανόπουλος, Ἀθανασιάδης - Νόβας, ἐτοποθετήθησαν ὑπέρ τῆς βασιλευομένης ἀλλά δέν ἠγοῦντο τότε κανενός πολιτικοῦ κόμματος. Τά προαναφερθέντα εἶχον ὡς συνέπεια ὁ μέν ἀγών ὑπέρ τῆς ἀβασιλεύτου νά διεξάγεται ὑπό πεπειραμένων πολιτικῶν στελεχῶν ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ ὑπέρ τῆς βασιλευομένης ὑπό τινων ἐν ἀποστρατείᾳ στρατηγῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν προηγουμένην ἐπαφήν εἶχον μέ τόν λαόν καί οὐδεμίαν πεῖραν εἰς τοιούτου εἴδους ἀγῶνας.

Τά ἐπαγγελματικά σωματεῖα καί σύλλογοι τῆς χώρας ἐλεγχόμενα ὑπό τῶν κομμάτων, ἔλαβον τάς θέσεις τῶν κομμάτων των. Ὁ τύπος ὁλόκληρος ἐβδομαδιαῖος καί ἡμερήσιος μέ ἐξαίρεσι τόν «Ἐλεύθερον Κόσμον», εἶχε τάχθῆ κατά τῆς βασιλευόμενης, ὁ δέ «Ἐλεύθερος Κόσμος» ἐτήρησεν οὐδετερότητα ἐκφράζων ἀντικειμενικά καί τάς δυό ἐπί τοῦ θέματος ἀπόψεις.

Καί ἐνῷ τά ἀνωτέρω εἶναι ἀρκετά διά νά καταλάβη κανείς ὅτι ὁ ἀγών ἦτο ἄνισος προστίθενται καί νέαι ἐξτρεμιστικαί ἐνέργειαι ὡς ἡ ἐπίθεσις κατά τῶν γραφείων τῆς «Πανελληνίου Κινήσεως Βασιλευομένης Δημοκρατίας» τήν 29ην Νοεμβρίου καθώς καί ἡ ἔκρηξις χειροβομβίδος εἰς τά γραφεῖα τῆς «Βασιλικῆς Ἑνώσεως» τήν 2–12–74. Κλῖμα βίας πλέον ἐπικρατεῖ κυρίως εἰς τάς

→

μεγαλουπόλεις ὅπου οἱ βασιλόφρονες δέν τολμοῦν οὔτε κἄν ἀνοικτάς συγκεντρώσεις. Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καταγγέλει τήν 3-12-78 ὅτι «ἡ ἀνεκτικότης τῆς πολιτείας ἐνισχύει καί προωθεῖ τάς ἀντεθνικάς ἐπιδιώξεις τῶν «ἀμετανοήτων ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους» ἐνῷ ὁ «Ἐλεύθερος Κόσμος» τήν 1-12-74 ἐπισημαίνει τόν κίνδυνον διαιωνίσεως ἀντί τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ πολιτειακοῦ ἐξ αἰτίας τῶν ἐξτρεμιστικῶν ἐνεργειῶν εἰς τάς ὁποίας προβαίνουν οἱ ὀπαδοί τῆς ἀβασιλεύτου.

πει τούς κατηγορουμένους διά τό στρατιωτικόν καθεστώς, μέ τάς ὁποίας ἐτίθετο κατά τῆς βασιλευομένης. Οὕτω πλέον κατά μιάν μεγάλην μερίδα ἐναντίον τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως, ἐμφανίζεται καί ὁ στρατός.

Τό δημοψήφισμα ἔφερε τά γνωστά ἀποτελέσματα: Τό 31% τῶν Ἑλλήνων καί εἰς ὡρισμένας περιοχάς τό 65-70% ἐψήφισαν ὑπέρ τῆς βασιλευομένης. Ἦτο φυσικά ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐπεθύμουν οἱ ἀποφασίσαντες καί διενεργήσαντες τό δημοψήφισμα. Ὁ κ. Καραμανλῆς δηλώνει κατενθουσιασμένος ὅτι «ἐξερριζώθη πλέον τό καρκίνωμα τῆς βασιλείας ἐλέχθη εἰς τήν τηλεφωνικήν ἐπικοινωνίαν ἥν λέγεται ὅτι εἶχε μέ τόν κ. Καραμανλῆ τήν μεσημβρίαν τῆς 23 Ἰουλίου, εἴδησις ἡ ὁποία ὡς λέγει ὁ τότε διευθυντής τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων κ. Μπιτσίδης μετεδόθη ἀπό ὅλα τά ξένα πρακτορεῖα συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ Ρώϋτερ. Ἀποτέλεσμα σήμερον εἶναι ἡ πλειοψηφία τοῦ 69% νά ἀπαγορεύη εἰς τό 31% τοῦ λαοῦ νά ἔχη διάφορον ἀπό αὐτήν γνώμην στερῶντας του τό στοιχειῶδες συνταγματικόν δικαίωμα νά πιστεύη εἰς κάτι καί νά προσπαθῆ νά τό διαδώση μέσα εἰς τά συνταγματικά πλαίσια

Νά οἱ δημιουργοί τοῦ 31%

Ἐν μέσω τοιούτου κλίματος οἱ ὀπαδοί τῆς βασιλευομένης συνεχίζουν τόν ἀγῶνα τους. Οἱ ἀρχηγοί τους ὡς προανέφερον ἐν τῷ συνόλῳ των δέν ἦταν οἱ ἐνδεδειγμένοι διά τοιούτου εἴδους ἀγῶνα. Εἰς τήν πλειονότητά τους ἦταν θερμοί ὑποστηρικταί τοῦ θεσμοῦ ἀλλά αὐτό δέν τούς ἐμπόδισε νά ἐγκαταλείψουν τά ἐκλογικά τμήματα ἄνευ ἀντιπροσώπων, δέν τούς ἐμπόδισε νά εἰσηγηθοῦν προφανῶς εἰς τόν βασιλέα νά ἐμφανισθῆ ἀπό τῆς τηλεοράσεως εἰς δύο δεκαλέπτους ἐκπομπάς καί ὡς ὁ τελευταῖος πολιτικός νά ἐκλιπαρῆ τήν θετική ψῆφον τοῦ λαοῦ ἀπολογούμενος εἰς τήν σωρείαν τῶν κατηγοριῶν τάς ὁποίας ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ ἀπήγγειλεν. Ἀλλά καί αὐτό τοῦτο τό κείμενον τῶν ὁμιλιῶν του αὐτῶν, περιέχουν ἀφορισμούς κατά τῆς μεγάλης μερίδος τοῦ λαοῦ τούς Στρατιωτικούς εἰς τούς ὁποίους συλλήβδην ἀπέδιδεν τήν εὐθύνην τῆς ἀπομακρύνσεώς του εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τάς δηλώσεις του δικηγόρου κ. Ἀλφαντάκη ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπου ἀπό τόν τόπο». Ἀπό τήν πλευράν των οἱ βασιλόφρονες ὠργανωμένοι εἰς ὁμάδας ἀποδίδουν ὁ εἷς εἰς τόν ἄλλον τήν εὐθύνην τῆς ἀποτυχίας. Τότε ἀντιλαμβανόνται ὅτι ὁ προεξάρχων τοῦ ἀγῶνος στρατηγός Τζανετῆς μᾶλλον ἐκώλυσε τόν ἀγῶνα. δι' ὅ καί ἀμοίβεται ἀναλόγως ὑπό τοῦ κ. Καραμανλῆ τοποθετούμενος πρόεδρος γνωστῆς ἑταιρείας. Τότε ἀντιλαμβάνονται ὅτι τό προπαγανδιστικόν ὑλικόν εὑρίσκεται ἀκόμη μή διανεμηθέν εἰς τάς ἀποθήκας τῶν διαφόρων βασιλικῶν ἑνώσεων. Τότε ἀντιλαμβάνονται ὅτι προεκλογικῶς ἔπρεπε νά συνασπισθοῦν πέριξ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Γαρουφαλιᾶ τῶν ἐκλογῶν, μέσω τοῦ ὁποίου νά προάγουν τήν φιλοβασιλικήν ἰδέαν. Ὁ δέ βασιλεύς καίτοι παρῆλθον τέσσαρα χρόνια δέν ἐξηγεῖ ποῖοι λόγοι τόν ὠδήγησαν, εἰς τό νά μή ἐπιστρέψη ἀμέσως μετά τήν μεταπολίτευσιν, ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι τῆς ἀπομακρύνσεώς του εἶχον πλέον ἐκλείψει (στρατιωτικόν καθεστώς, δημοψήφισμα 1973). Δέν ἐξηγεῖ τί βεβαίως.

Εἰς τάς τελευταίας ἐκλογάς ἐνεφανίσθη πλέον καί κομματικός ὀργανισμός, ἡ «Ἐθνική Παράταξις», ἡ ὁποία ἐλαβε θέσεις ὑπέρ τοῦ θεσμοῦ ἀλλά καί αὕτη ἐπολεμήθη ὑπό τινων ἐκ τῶν ὑπευθύνων τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ὑπέρ τοῦ θεσμοῦ ἀγῶνος (δηλώσεις Τζανετῆ). Αἱ δέ φιλοβασιλικαί ὀργανώσεις ἀδρανοποιοῦνται ἡ μία μετά τήν ἄλλην, λόγω προφανοῦς ἐλλειποῦς ὀργανώσεως ἤ λόγω ἐλλείψεως ἱκανοτήτων τῶν ἡγετῶν των.

Ἐν συμπεράσματι, δυνάμεθα ἀνεπιφυλάκτως νά εἴπωμεν ὅτι αἱ συνθῆκαι διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος δέν ἐπέτρεψαν τήν λύσιν τοῦ πολιτειακοῦ ἀλλά ἀντιθέτως εἰς τήν διαιώνισιν τούτου. Ἠκολούθησε καί αὐτό τήν τύχην, ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε διενεργηθέντων. Ἀμφισβητήθη δηλαδή τό ἀποτέλεσμά του ἀπό μίαν μεγάλην μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἀθανάσιος Κουτράκης.

'Ο Βασιλεύς Κων/νος ἀπηύθυνε χθές τήν 10.10΄ νυχτερινήν τό ἀκόλουθον μήνυμα πρός τόν 'Ελληνικόν λαό, ἀπό τοῦ ραδιοτηλεοπτικοῦ δικτύου τοῦ ΕΙΡΤ: (6 — 12 — 74.)

Συμπατριῶται μου,

'Ητο φυσικό, ὅπως καί τόσοι ἄλλοι ἐξόριστοι συμπατριῶται, νά ἐπιστρέφω εἰς τήν πατρίδα τήν ἑπομένη τῆς καταρρεύσεως τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπρωτοστάτησον καί ἠγωνίσθην. 'Αλλά εἰδικαί περιστάσεις ἐπέβαλλαν τήν παράτασι τῆς ἐξορίας μου....

.... 'Ηρθεν ἡ ὥρα τῆς ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκρεμοτήτων, τάς ὁποίας ἐκληροδότησε τό παρελθόν προκειμένου νά κατοχυρώσωμεν ἀρραγῆ τήν ἐθνική ἑνότητα, παραδειγματικήν δέ καί ἀταλάντευτον τήν δημοκρατία δι' ὅλους....

.... Πιστεύω, ὅτι οἱ θεσμοί ἐξελίσσονται. 'Αναχρονιστικοί ἀποβαίνουν μόνο οἱ τεχνητοί νομικοί φραγμοί, ὅταν ἐμποδίζουν τήν ἐξέλιξι. Οἱ θεσμοί ὑφίστανται ἀναγκαίως τήν ἐξελικτικήν διαδικασίαν εἰς τήν διάστασιν τοῦ χρόνου καί τῆς ἱστορίας...

...Δικαίωμα τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας εἶναι νά λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τήν ἐξέλιξι τῶν θεσμῶν.

'Αρχή μου εἶναι ὁ ἀπόλυτος σεβασμός πρός τήν Λαϊκή Κυριαρχία καί τάς δημοκρατικάς ἐλευθερίας, ἡ διασφάλισις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τήν πρωταρχική ἐπιδίωξί μου.

'Αρχή μου εἶναι ἡ ἰσότης καί ἡ ἰσοτιμία τῶν πολιτῶν ἔναντι τοῦ νόμου. Διά τόν Βασιλέα δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν πολῖται πρώτης καί δευτέρας τάξεως, ἀφοῦ, ὡς ἐκ τῆς φύσεως καί τοῦ προορισμοῦ του, ὁ Βασιλικός Θεσμός ἀγκαλιάζει χωρίς διάκρισι πλειοψηφίας καί μειοψηφίας, τούς πολλούς καί τούς ὀλίγους, τούς δυνατούς καί τούς ἀδυνάτους. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται, ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ πολιτικαί παρατάξεις, πρέπει νά ἔχουν τήν πεποίθησιν, ὅτι ἀπό τόν Βασιλέα θά ἀπορρέη τό παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων....

...'Η δικτατορία εἶχε ἀνάγκη νά μειώση τόν Βασιλέα καί νά ταπεινώση τόν θεσμό, διότι ἠσθάνετο ὅτι ἔστω ἐξόριστος ὁ Βασιλεύς ἤ ἔστω παρανόμως κατηγορημένος, θά ἔμενε δι' ὅλους — ὅπως καί παρέμεινα — καθ' ὅλην τήν ἑπταετία, ἡ πηγή τῆς νομιμότητος.

Πρό ὀλίγων μηνῶν, ἡ δημοκρατία ἤρχισε νά ἐπιστρέφη εἰς τήν ἀρχαίαν πατρίδα της. 'Αλλά ἡ νομιμότης, τήν ὁποία πραξικοπηματικῶς καί παρανόμως κατέλυσε ἡ καταρρεύσασα δικτατορία καί τήν ὁποία οὐδέν κόμμα εἶχε ἀμφισβητήσει κατά τήν διάρκεια τῆς δημοκρατικῆς περιόδου, τίθεται ἐν τούτοις ὑπό τήν κρίσι τῆς κάλπης. Λαέ τῆς 'Ελλάδος: ἡ στιγή εἶναι κρίσιμη. 'Η ἀπόφασίς σου θά ἐπιδράση εἰς τήν ζωήν τοῦ ἔθνους ἐπί μακράν σειράν ἐτῶν...

.... 'Η πατρίς μας δέν ἀντέχει ἄλλας περιπετείας. 'Επείγει ἡ ἀνασυγκρότησις εἰς τό ἐσωτερικό καί ἡ ἀνασύνταξις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν κρίσιμα προβλήματα εἰς τόν ἐξωτερικόν τομέα. Καί εἰς τήν Κύπρον ὀφείλομε τήν συνδρομήν μας καί τοῦτο δέν εἶναι ἁπλοῦν σχῆμα λόγου.

Κατά τάς ἐκλογάς ἦτο φυσικόν νά ἐξαφθοῦν τά πολιτικά πάθη τελείως. 'Επόμενον ἦταν ὅτι καί τό δημοψήφισμα, διεξαγόμενον ἀμέσως μετά τάς ἐκλογάς, θά ἐξωθοῦσε εἰς πρόσθετη ἔξαψιν τῶν ἀντιθέσεων καί εἰς σύγχυσιν. 'Αλλά εἰς μίαν ἐποχήν μεγίστων κινδύνων, ἡ ἀρραγής ἐθνική ἑνότης ἀποτελεῖ πρωταρχική προϋπόθεσι διά τήν ἐπιβίωσί μας. Τά προβλήματα εἶναι τόσο μεγάλα, ὥστε ἡ ἀνάγκη ἑνότητος θά πρέπη νά γίνη τό ὑψηλό ἰδανικό ὅλων κυρίως διά τούς νέους καί τάς νέας τῆς 'Ελλάδος. Εἶναι ἕνα ἰδανικό πού ἀξίζει διά τόν καθένα κάθε προσπάθεια ὅπως οἱ ἀγῶνες σας, νέοι καί νέες τῆς 'Ελλάδος πού ὡδήγησαν μέ ὡριμότητα καί θυσίες εἰς τήν ἀρχή τοῦ τέλους μιᾶς ἀποπνικτικῆς περιόδου. Σήμερα, ὅσο σπανίως ἄλλοτε, ἀπαιτεῖται ἡ δημιουργική παρουσία ὅλων μας διά νά κερδίσωμε τόν χαμένο χρόνο πού ἐστέρησε ἐγκληματικά ἡ δικτατορία ἀπό τήν ζωή τοῦ ἔθνους. Πρέπει νά καλύψωμε τό κενόν διά νά μπορέσωμε μέ ὑπερηφάνεια νά ἐπαναλάβωμε τόν στίχον τοῦ 'Εθνικοῦ ποιητοῦ «τό χάσμα π' ἄνοιξ' ὁ σεισμός καί εὐθύς ἐγέμισ' ἄνθη»...

.... 'Αλλά ἡ ἐνδεχομένη ὀξύτης τῆς πολιτικῆς διαμάχης δέν πρέπει νά διχάζη, ἄν κοινή ἐπιδίωξις καί κοινό συμφέρον εἶναι τό καλό τῆς πατρίδος. Μόνο τό πεῖσμα καί ὁ φανατισμός καί ἡ ἀντιδημοκρατική συμπεριφορά ὁδηγοῦν εἰς τήν κατάρα τοῦ διχασμοῦ. Εἶναι συνεπῶς δυνατόν νά ἀτενίσωμε τό μέλλον μέ αἰσιοδοξία καί ἐμπιστοσύνη, ἄν ἀσπασθοῦμε ἀπό τό παρελθόν ὅτι συνέδεσε τούς Ἕλληνας καί ἄν ἀπορρίψωμεν ὅτι τούς διήρεσε. Εὔχομαι νά καταδειχθῆ ὅτι ἔχομε ὁριστικῶς διαχωρίσει τό πολίτευμα ἀπό τήν πολιτική....

ΕΛΛΗΝΕΣ καί ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Οἱ Ἕλληνες τοῦ Βυζαντίου, ὅσο ἀπάνθρωπα καί προδοτικά καί ἄν τούς ἐφέρθησαν οἱ Βούλγαροι, θέλησαν νά τούς κάμουν καλό. Νά τούς ἐξευγενίσουν τά ἤθη, νά τούς ἐξημερώσουν τά ἔνστικτα, νά τούς φτειάξουν ἀλφάβητο πού δέν εἶχαν, νά τούς κάμουν ἀπό εἰδωλολάτρες Χριστιανούς. Μέ μιά λέξι νά τούς ἐξανθρωπίσουν.

Ἀλλά τοῦ κάκου· τά θηρία δέν ἡμέρωσαν. Ὁ Χριστιανισμός δέν μπόρεσε νά μπῆ ὡς μέσα στήν καρδιά τους κι ἕνας ἀπό τούς βασιλεῖς τους - τούς ὁποίους οἱ Ἕλληνες τοῦ Βυζαντίου ὀνόμαζαν «κύρηδες» - ὁ αἱμοβόρος Σαμουήλ, βλέποντας τά μεγάλα βάσανα καί τούς μακροχρόνιους πολέμους στούς ὁποίους εἶχε ἐμπλακῆ ἡ Ἑλληνική Αὐτοκρατορία, καθώς καί τήν ἐξασθένησί της ἀπό ἐμφύλιες ταραχές, βρῆκε εὐκαιρίαν νά ἀρχίση, τόν πόλεμο.

Ἐπροχώρησε, λοιπόν, πρός Νότο, μέ τίς ὀρδές του καί ἐμπῆκε στήν Ἑλλάδα καί ὁ καθένας μπορεῖ νά φαντασθῆ τί ἔκανε: ἔκαψε πόλεις καί χωριά, ἔσφαξε, ἀτίμασε, ἔκλεψε! Ὅπου περνοῦσε χαλασμός κι' ἐρείπια, κυλιόταν σάν χοῖρος μέσα στό αἷμα τῶν δυστυχῶν.

Ἀλλά δέν ἄργησε νά ἔλθη ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας του. Ἀπό τήν Κωνσταντινούπολι ἔστειλαν ἐναντίον του τόν στρατηγό Νικηφόρο Οὐρανό. Ὅταν τό ἔμαθε αὐτό, ὁ Σαμουήλ ἐγύρισε πίσω καί τά δυό ἐχθρικά στρατεύματα συναντήθηκαν στόν Σπερχειό ποταμό (Ἀλαμάνα), τό ἕνα ἀπό τή μιά ὄχθη καί τό ἄλλο ἀπό τήν ἄλλη. Τό ὁρμητικό ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, πού ἔτρεχε ἀφρισμένο, δέν ἄφηνε τούς ἐχθρούς νά χτυπηθοῦν. Ἀλλά ὁ Νικηφόρος, πού εἶχε μέσα του Ἑλληνική καρδιά, δέν μποροῦσε νά ἡσυχάση, πρίν καθαρίση τό χῶμα ἐκεῖνο πού ἁγίασε ὁ Λεωνίδας, μέ τόν ἡρωϊκό θάνατό του, ὅταν πολεμοῦσε ἄλλους βαρβάρους, τούς Πέρσες...

Κατάφερε λοιπόν μιά συννεφιασμένη καί μαύρη νύκτα νά περάση ἀπό ἕνα στενό πέρασμα τοῦ ποταμοῦ μέ τούς στρατιῶτες του κι' ἔπεσε ἐκδικητής μέσα στίς πανικόβλητες τάξεις τῶν Βουλγάρων. Ἐκείνη τήν νύχτα, οἱ Βούλγαροι ἔπαθαν τήν πιό μεγάλη καταστροφή... Ὁ ἴδιος ὁ Βασιληᾶς τους, ὁ Σαμουήλ, ὁ γενναῖος ἐμπρός στούς ἀόπλους, γιά νά σωθῆ κρύφθηκε κάτω ἀπό τά πτώματα τῶν Βουλγάρων του κι' ἔκανε τόν πεθαμένο.

Οἱ σωροί ἐκεῖνοι τῶν κορμιῶν ἔμειναν ἐκεῖ, παράδειγμα γιά νά θυμίζουν ὅτι ὁ Ἑλληνισμός, ὅταν παλαίει μέ τούς βαρβάρους - καί μέ πόσους βαρβάρους δέν ἔχει παλαίσει - πάντοτε τούς νικᾶ καί ὅτι δέν ἀφήνει χωρίς ἐκδίκησι τό ἀδικοχαμένο αἷμα τῆς φυλῆς του...

Ἀλλά οἱ Βούλγαροι δέν ἡσύχασαν καί δέν σωφρονίσθηκαν ἀπό τήν πανωλεθρία αὐτή, παρά διαρκῶς καραδοκοῦσαν γιά νά μποῦν πάλι στήν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες τοῦ Βυζαντίου εἶχαν κάθε μέρα πολέμους μέ ἄλλους βάρβαρους λαούς τῆς Ἀνατολῆς καί ἔτσι οἱ Βούλγαροι βρῆκαν ἀκόμη μιά φορά εὐκαιρία νά κυριεύσουν μερικές χῶρες τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας. –

Τότε στό θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως βασίλευε ὁ μέγας κι' ἔνδοξος Βασίλειος ὁ Μακεδών, ὁ ὁποῖος ἀκατάπαυστα πολεμοῦσε γιά νά σώση τήν Βυζαντινή Αὐτοκρατορία καί πού γιά νά εἶναι ἕτοιμος πάντα νά τρέξη σέ κάθε κίνδυνο, λένε ὅτι ἔζησε καί πέθανε καβάλλα στό ἄλογό του! Αὐτός ἐνίκησε τούς βουλγάρους κατά κράτος, θανάτωσε χιλιάδες, ἔπιασε τούς ὑπόλοιπους σκλάβους καί τύφλωσε 15.000 ἀπό τούς στρατιῶτες τοῦ Σαμουήλ. Ὅταν αὐτός τούς εἶδε, πέθανε ἀπό συγκοπή! Γι' αὐτό τό κατόρθωμά του, ἡ ἱστορία τόν ὠνόμασε Βουλγαροκτόνο.

Ἀφοῦ ὅμως νίκησε τούς Βουλγάρους δέν γύρισε πίσω στήν Κωνσταντινούπολι ἀλλά κατέβηκε στήν Ἀθήνα. Περνῶντας ἀπό τόν Σπερχειό, εἶδε στίς ὄχθες του σωρούς κρανίων καί, κοκκάλων τῶν Βουλγάρων, πού εἶχε νικήσει ὁ Νικηφόρος Οὐρανός καί πού δέν εἶχαν λυώσει, ἄν καί εἶχαν περάσει 25 χρόνια!

Ὁ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος ἦλθε στήν Ἀθήνα καί πῆγε νά εὐχαριστήση τήν Παναγία γιά τήν μεγάλη νίκη πού τοῦ χάρισε, ἐπάνω στόν Παρθενῶνα! Αὐτό δείχνει τί Ἑλληνική καρδιά εἶχε μέσα στά στήθη του ὁ ἀτρόμητος αὐτοκράτωρ καί πῶς ἔνοιωθε τί θά πῆ Ἑλληνισμός!

Ὁ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, ὕστερα ἀπό τόν Μέγα Ἀλέξανδρο, εἶναι ὁ δεύτερος μεγάλος βασιληᾶς τῶν Ἑλλήνων, πού καταγόταν ἀπό τή Μακεδονία. Ἀπό τή χώρα πού διεκδικοῦν πάντοτε καί μέ διαφόρους τρόπους οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κρούμμου, ἀλλά καί πού δέν θά τούς γίνῃ ἡ χάρη νά τήν πάρουν!

Ἱστορία τριῶν χιλιάδων χρόνων, μ' ἐπικεφαλῆς τούς μεγάλους Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας, τόν Μεγάλο Ἀλέξανδρο καί τόν Βασίλειο τόν Βουλγαροκτόνο, δείχνει κάθε μέρα σέ μᾶς τούς νεώτερους Ἕλληνες, πώς καμμιά θυσία δέν εἶναι μεγάλη γιά τήν Ἑλλάδα καί πώς μιά μόνο μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἔκβαση κάθε πολέμου μας μέ τούς βαρβάρους: ἡ συντριβή τους. Καί κάτι περισσότερο: πώς ἡ Μακεδονία πού γέννησε τούς μεγαλύτερους βασιλειάδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἦταν πάντοτε Ἑλληνική καί πρέπει νά μείνῃ Ἑλληνική.

Καί θά μείνῃ

«Οἱ ἀτιμωταί τῆς Πατρίδος ὑπουργοί, πρέπει νά ἐκδέρωνται ζῶντες καί μέ τά δέρματα αὐτῶν νά ἐπενδύωσι τάς ὑπουργικάς ἕδρας, οὕτως ὥστε οἱ ὑπουργοί ὅταν καθηνται εἰς αὐτάς νά αἰσθάνωνται τό ῥίγος τῆς εὐθύνης».

(Περσικός Νόμος)

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Τό ΚΚΕ χωρίς προσωπεῖο

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ συμμοριτοπολέμου

Τόν Αὔγουστο τοῦ 1949, ὁ Ἐθνικός Ἑλληνικός Στρατός μέ δύο ἀποφασιστικές μάχες, διέλυσε τά ὄνειρα τῶν εἰσβολέων κομμουνιστῶν.

Τόν Αὔγουστο τοῦ 1949, ἔκλεισε ἐπιτέλους γιά τήν Ἑλλάδα ὁ κῦκλος τῶν μαχῶν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Καί τότε ἄρχισε ἡ περίοδος τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Τά προβλήματα ἦσαν βαρειά. Οἱ Κουμμουνισταί ὑπῆρξαν ἀγριώτεροι καί καταστρεπτικώτεροι καί ἀπό τούς Γερμανούς σέ ἐγκλήματα εἰς βάρος ἀμάχων. Ὑλικές καταστροφές ἀναρίθμητες. Καταστροφές ὁλοκλήρων πόλεων καί χωριῶν.

Οἱ Συμμοριόπληκτοι ἦσαν ἑκατοντάδες χιλιάδων.

Ἀκριβῶς αὐτό τό σημεῖο πρέπει νά τονίσωμε.

Οἱ Κομμουνισταί, ὑπακούοντας στίς διαταγές τῶν Ρώσων ἀρχηγῶν τους, προσπάθησαν νά ἐπιτύχουν ἐρήμωσι τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν καί ἐξάρθρωσι τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως.

Ἀπέτυχαν οἱ Κομμουνισταί στόν τομέα αὐτό, ὅμως ἐδημιούργησαν δύο δεινά:

Τό πρῶτο εἶναι ἕνα τρομερό κῦμα προσφύγων, 700.000 ἔντρομοι ἄνθρωποι ἐγκατέλειψαν τίς περιοχές στίς ὁποῖες ὡς τότε ζοῦσαν καί ἐζήτησαν τήν ἀσφάλεια τῶν πόλεων καί τῶν ἀστικῶν κέντρων.

Ἔτσι ἐρημώθηκαν ὁλόκληρες περιοχές. Χωριά ἀλλά καί πόλεις, κυρίως τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν, ἄδειασαν στήν κυριολεξία.

Μακεδονία, Θράκη. Οἱ συμμοριόπληκτοι ἔφθασαν τίς 240.000. Στούς νομούς αὐτούς, τό ποσοστό τῶν προσφύγων παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς: Δράμας 5%, Ροδόπης 8%, Σερρῶν 12%, Χαλκιδικῆς Θεσσαλονίκης καί Φλωρίνης 10%, Καστοριᾶς 18%, Κοζάνης 17%, Πέλλης 21%, Ἡμαθίας 24% καί Κιλκίς 26%.

Στίς περιοχές αὐτές, ἡ οἰκονομική κατάστασις ἔγινεν ἐξαιρετικά δύσκολη. Ἡ καταστροφή ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐργοστασίων, ἔργων κοινῆς ὠφελείας καί ἡ ἐλάττωσις μοιραίως τῆς παραγωγῆς, εἶχαν ἄμεσον ἀποτέλεσμα τήν σχεδόν ἐξάρθρωσι τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Τό Κράτος φυσικά δέν παρέμεινε ἀδιάφορο. Ἀνέλαβε τό ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν συμμοριοπλήκτων.

Ἔτσι, ἄρχισε τόν Δεκέμβριο τοῦ 1946 τήν περίθαλψι 15.000 ἀτόμων. Αὐξανομένου συνεχῶς κατά μῆνα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βοηθουμένων, ἔφθασε τόν Μάϊο τοῦ 1947 νά περιθάλπτη 684.000 ἄτομα!

«Τό πρόβλημα τῶν προσφύγων, εἶπε ὁ ἀρχηγός τότε τοῦ ἐν Ἑλλάδι Τμήματος Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ο.Η.Ε. κ. ΛΕΕΤ, συνιστᾶ μία ἀπό τίς μεγαλύτερες τραγωδίες τοῦ κόσμου καί ἕνα ἀπό τά σοβαρότερα κοινωνικά προβλήματα τῆς Ὑφηλίου».

Τό μεγαλύτερο ὅμως κτύπημα πού οἱ κομμουνιστοσυμμορῖτες ἔδωσαν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων, εἶναι τό Παιδομάζωμα!

Δύο φορές στήν ἱστορία της ἡ Ἑλλάς ὑπέστη τό φρικτό αὐτό ἔγκλημα.

Μία στήν ἐποχή ὅπου οἱ ἀπολίτιστοι Τοῦρκοι εἶχαν καταλάβει ὁλόκληρη τήν χώρα καί μία τώρα, ὅταν τά στίφη τῶν ξενοκινήτων προδοτῶν εἶχαν κατακλύσει τήν χώρα ...

Εἶναι ἀπαραίτητο νά σημειωθῆ ὅτι ἐνῶ καί αὐτοί ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι διαισθάνθηκαν κάποτε τό ἀποτρόπαιο τῆς πραξεώς τους καί τό κατήργησαν τό 1683, διά διατάγματος τοῦ Σουλτάνου, Μουράτ τοῦ Δ΄, τό ἐφήρμοσε γιά μιά ἀκόμη φορά ὁ Σλαυοκομμουνισμός!

Τά δύστυχα αὐτά παιδιά, ἀφοῦ τά χώριζαν μέ αὐτό τόν βίαιο τρόπο ἀπό τούς γονεῖς τους, τά ἔφεραν ἐκτός τῶν συνόρων, ὅπου τά ἐξεπαίδευαν καταλλήλως σέ εἰδικές σχολές τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος!

«Ἐκπαιδευθέντα καταλλήλως», τά παιδιά αὐτά καί εἰδικευθέντα σέ ἀνατρεπτική δρᾶσι , προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον τῆς πατρίδος τους ...

Σέ 28.000 ἀνήλικα ἤ καί βρέφη ἀνῆλθε ὁ ἀριθμός τῶν ἀπαχθέντων!

Ἔχουμε δυστυχῶς παραδείγματα κατά τά ὁποῖα νέοι τοῦ παιδομαζώματος συνελήφθησαν στό Ἑλληνικό ἔδαφος, νά διενεργοῦν κατασκοπεία!

Ἡ εἰσβολή τῶν συμμοριτῶν εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά χαθοῦν χιλιάδες ἄνθρωποι.

Κατά τό 1946–49 αὐτοί πού ἔχασαν ἐξ᾽ αἰτίας τους τήν ζωή τους ἔφθασαν τίς 104852...

Ἀπ᾽ αὐτούς, τά 57.383 ἄτομα εἶναι ἄμαχος πληθυσμός!

Ἀπ᾽ αὐτούς πάλι, τά 55.675 ἐφονεύθησαν ἀπό ἐκρήξεις ναρκῶν ἤ ἐσφάχθηκαν.

Οἱ στατιστικές μᾶς πληροφοροῦν ὅτι τά θύματα, κατά κατηγορίες ἐπαγγελμάτων, ἦσαν 750, σιδηροδρομικοί, 81 ταχυδρομικοί, 257 ἱερεῖς, 239 δημοδιδάσκαλοι, 120 ἰατροί.

Ἀπό τίς Ἔνοπλες Δυνάμεις 637 ἀξιωματικοί καί 8.612 ὁπλῖτες (9249 ἄτομα). Σ᾽ αὐτά θά ἔπρεπε νά προστεθοῦν καί οἱ 27.355 τραυματίες τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Οἱ 25.245 ἀγνοούμενοι, οἱ 29.200 τραυματίες τῶν κομμουνιστῶν, οἱ 23.455 συλληφθέντες, οἱ 20.973 παραδοθέντες. –

Οἱ ὁμαδικές ἀπαγωγές ἔχουν νά μᾶς δώσουν τούς ἑξῆς ἀριθμούς: 46.871 πολίτες, 28.000 παιδιά 7&.000 νέοι στρατολογηθέντες βιαίως καί 13.698 παρήλικοι.

Ἐάν σ' αὐτούς τώρα τούς ἀριθμούς ὑπολογίσωμε καί τούς ἐγκαταλείψαντας τά χωριά τους καί τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμός ἀνέρχεται εἰς 1.041.000 τότε τό γενικό σύνολο τῶν δεινοπαθησάντων καί ἀπωλεσθέντων ἀπό τούς κομμουνιστάς ἀτόμων, ἀνέρχεται σέ 1.255.907 ψυχές!

Παράλληλα ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως οἱ καταστροφές πού προεκλήθησαν ἀνῆλθον εἰς 3.807.4 ἑκατομμύρια δολλάρια καί συγκεκριμένως αἱ ζημίαι αὗται κατανέμονται: (σέ δολλάρια τῆς ἐποχῆς)

1) Οἰκισμός 1.426.825.000
2) Συγκοινωνία 70.900.000
3) Ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας 38.600.000
4) Τηλεπικοινωνίες 8.300.000
5) Βιομηχανία 32.200.000
6) Γεωργία - Κτηνοτροφία - Δάση 1.767.700.000
7) Διάφορα 410.900.000 δραχ.

Μέ τίς ζημίες αὐτές ἡ Ἑλλάς εἶναι τελευταία στήν σειρά τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, πού ἀνασυγκροτήθηκαν ἀπό τήν πολεμική ταλαιπωρία.

Οἱ Κομμουνισταί ἐπεθυμοῦσαν μία Ἑλλάδα οἰκονομικῶς ἐξασθενημένη. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο, θά ἐπετύγχανον πολύ εὐκολώτερα τούς σκοπούς τους.

Δέν ὑπελόγισαν ὅμως κάτι.

Τήν ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων πρός τήν πατρίδα. Ἀγάπη πού στέκεται ἐπάνω ἀπό κάθε ἄλλη ἀξία. –

Ἔτσι καί τώρα, ὁ Ἕλληνας, πιστός στό καθῆκον του, ἐστάθηκε γιά μία ἀκόμη φορά ἄξιος συνεχιστής τῶν παραδόσεών του. Ἐστάθηκε ἄξιος Ἕλλην.

Ὑπέστη συμφορές, ἀλλά ἐνίκησε.

Τό παιδομάζωμα ἀνάγκασε 76.000 νέους καί νέες νά στρατολογηθοῦν βιαίως.

Ἀνάγκασε 28.000 νήπια νά στερηθοῦν τήν μητρική ἀγκάλη.

Ἀνάγκασε 750.000 ἄτομα νά καταφύγουν πρόσφυγες πρός τά ἀστικά κέντρα.

Ἐγκλήματα μαζικά, ἐγκλήματα φυλετικά. Οὐδέποτε, σέ ἄλλη περίοδο τῆς ἱστορίας μας, συγκεντρώθηκε σέ τόσο ὀλίγο χρονικό διάστημα, τόσος μεγάλος ἀριθμός ἀγριοτήτων.

Καί ἐκτός τῶν ἐμφανῶν ἐγκλημάτων κατά τοῦ Ἔθνους ἔχουμε καί τίς συνέπειες.

Συνέπειες, πού πιθανόν, νά μήν ἐφάνηκαν ἀμέσως ἀργότερα ὅμως ἀποτέλεσαν λόγο καθυστερήσεως ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως.

Κατ' ἀρχήν ἦταν ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων λόγω τῆς δολοφονίας τῶν γεννητόρων...

Ἔπειτα ἡ ἀστυφιλία, προϊόν τῆς λόγω φόβου μετακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν καί ὀρεινῶν πληθυσμῶν πρός τίς πόλεις.

Ἐπῆλθε ἐπικίνδυνη καί ἀπότομη διόγκωσίς τῶν πόλεων σέ κατοίκους πού δέν ἐγύρισαν ποτέ πίσω στά χωριά τους...

Τό χειρότερο ὅμως ἔγκλημα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἦταν, ὅτι ἡ ξενοκίνητη αὐτή ἐπιδρομή ἔγινε αἰτία νά ὑποστῆ φοβερό πλῆγμα ἡ Ἑλληνική Παιδεία.

Ἡ δολοφονία 239 δημοδιδασκάλων καί ἡ καταστροφή 1.600 σχολείων εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τήν ὀπισθοδρόμησι, ὁλόκληρης τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπαθείας. –

Ὀπισθοδρόμησις, πού εἶχε ἄμεσον ἀντίκτυπο στήν κοινωνική μας ἰσορροπία. –

Τά ὅσα ὑπέστημεν ἦσαν φοβερά.

Τά ἐγκλήματα ἦσαν θηριώδη.

Οἱ καταστροφές ἦσαν ἀναρίθμητες.

Τό κοινωνικόν πρόβλημα τεράστιο.

Ὁ Ἕλλην ὅμως, συνεπής συνεχιστής τῆς ἱστορίας του, στάθηκε ἄξιος φύλακας τῶν ὅσων ἀνά τούς αἰῶνας ἐπίστευεν.

Δέν δέχθηκε ἀπαθής τά προδοτικά κτυπήματα.

Ἀπήντησεν σ' αὐτά ὅπως ἔπρεπε γιά ἕνα πολεμιστή.

Ἐξεμηδένισε τούς Κομμουνιστοσυμμορίτες...

Ο Ε.Λ.Α.Σ. ΑΝΤΙΔΡΑ ΕΙΣ ΤΑ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Τώρα πού τά δημοσιογραφικά ὄργανα τοῦ ΕΑΜ καί τοῦ Κ.Κ.Ε. τολμοῦν νά ὁμιλοῦν περί σαμποτάζ ἐνεργηθέντων ὑπό τό ΕΛΑΣ – οἱ ὑμνηταί τοῦ Βελουχιώτη δέν ἐντράπησαν ν' ἀποδώσουν εἰς τοῦτον καί τήν ἀνατίναξίν τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου, πρᾶξιν διά τήν ὁποίαν οἱ κομμουνισταί διεδραμάτισαν ἐπικινδύνως ἀρνητικόν ρόλον – τό κατωτέρω δημοσιευόμενον ἀπόρρητον ἔγγραφον, ρίπτει πλῆρες φῶς εἰς ὅλην τήν ὑπόθεσιν τῶν δῆθεν «ἀπελευθερωτικῶν» ἀγώνων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἰδού τό πλῆρες κείμενον τοῦ κατα-

πληκτικοῦ ἐγγράφου:

«ΕΝΑΣ. XIII Μεραρχία Στερεᾶς 36ον Συνταγμα πεζικοῦ Ἐπιτελεῖον Γραφεῖον II. Ἀριθμός Ε.Π. 658. Σ.Δ.Σ. 7 Δεκεμβρίου 1943, Τό 36ον Σύνταγμα πεζικοῦ πρός τήν XIII Μεραρχία Στερεᾶς Γραφεῖον II. Τ.Τ. 467, «Περί προκληθέντος σαμποτάζ ὑπό Ἄγγλων».

«Λαμβάνω τήν τιμήν ν' ἀναφέρω ὅτι τήν νύκτα 19.11.43 καί ὥραν 23 τρεῖς Ἄγγλοι ἐξεβίδωσαν μίαν σιδηροτροχιάν μεταξύ σταθμοῦ Μπράλλου καί γεφύρας

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΜΟΥ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Ἦρθα γιά νά σέ δῶ
Μόνο γιαὐτό.
Νά σοῦ δώσω
τό δικό μου παρόν
ἀνίκητε ἀρχηγέ.
Νόμισα, κουράγιου
ἀπόθεμα σοὔλειπε
κι ἀντίκρυσα τά κάγκελλα
χαμογελῶντας.
Κι ὅταν σήκωσα
τό βλέμμα,
ἀντίκρυσα
τά μάτια σου, ἤρεμα,
καθάριου παιδιοῦ.
Ἡ δύναμή σου
μ᾽ ὥπλισε μέ σφαῖρες,
αὐτόματα καί καρδιά.
Ψυχωμένη, ὀρθή,
χαιρέτησα στρατιωτικά
τόν Ἕλληνα.

ἔπεα πτερόεντα...

– 4 Δεκεμβρίου 1978. Ἕνα χαρτάκι ἀπό ἡμερολόγιο, δύο ἤ τρία ἐπί πέντε ἑκατοστά, μερικά ἄσπρα περιποιημένα δάκτυλα - συνήθως μέ δακτυλίδι τόσων (!) καρατίων καί μονόγραμμα ἤ «πολύτιμη» πέτρα - ἀρκετά βαθυστόχαστο ὕφος μέ περιποιημένα φρεσκοξυρισμένα μάγουλα καί κάποια αἴσθησι ἀπό ἀκριβούτσικο «AFTER SHAVE» μία ἁρμαθιά κλειδιά αὐτοκινήτου ΡΕΝΩ (Γαλλικῆς προελεύσεως, εἶναι ἀπαραίτητο καί στό ... κάτω - κάτω οἱ «ξύπνιοι ὁδηγοῦν ρενώ» ...), μισοπιωμένο ποτηράκι καφέ συνοδευόμενο ἀπό τό ἰδιότροπα κρύο νερό, βρίσκονται μέ τήν συνηθισμένη σιγουριά τοῦ μονοτόνου, τοποθετημένα ἐπάνω στό μοντέρνο γραφειάκι τοῦ Ἕλληνα πολίτη τοῦ 1978.

Εἶναι τό πρωϊνό ξεκίνημα - ἄλλο ἕνα πρωϊνό - τοῦ ἀστοῦ - νεοέλληνα ἀπογόνου, κάποιου - ἐπιζήσαντος ἤ μή, ἀδιάφορον - προγόνου τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1944. Εἶναι τό σκηνικό καί ὁ πρωταγωνιστής του αὐτά πού περιγράφω. Τό σενάριο πού θέλω νά προσέχωμε ὅλοι εἶναι ἀκόμη πιό ἁπλό καί μάλιστα γνωστότατο ...

... Τράβηγμα τοῦ χαρτιοῦ καί πέταγμα στό καλάθι τῶν ἀχρήστων. Ἄλλη μιά μέρα - χαρτάκι, μιά χάρτινη ἡμερομηνία ξέφυγε μέ τήν καλή θέλησι τῶν ἄσπρων δακτύλων ἀπό τό ἡμερολόγιο τοῦ γραφείου ...

Μιά κοινή μέρα σάν τόσες ἄλλες γιά τόν κολοβό - πίθηκο τῆς

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ὑψόμετρον 312 (πρός Ἀθήνας) καί ἐπί τῆς ἡμιονικῆς ὁδοῦ πρός Παλαιοχώρι. Ἐξετροχιάσθη ἡ ἀτμομηχανή τῆς ἁμαξοστοιχίας καί μετά πάροδον δύο ὡρῶν ἀποκατεστάθη ἡ σιδηροδρομική συγκοινωνία. Οἱ Γερμανοί ἐχαρακτήρισαν γελοῖον τό σαμποτάζ αὐτό καί δέν μεταχειρίσθηκαν ἀντίποινα κατά τῶν πέριξ χωρίων ἀκριβῶς διότι τό ἐθώρησαν σάν ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΗ ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΑ ΑΠΟ ΧΩΡΙΚΟΥΣ Η ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΔΙΑ ΣΚΛΗΡΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΡΩ ΧΩΡΙΩΝ. Ἀνάκριση γιά τήν ὑπόθεσι αὐτή ἔκανε ὁ ταγματάρχης Μακρυγιάννης, πού δέν τελείωσε γιατί μεσολάβησαν τά τελευταῖα γεγονότα Καστελίου. Τό σαμποτάζ αὐτό ἔγινε ὑπό τῶν Ἄγγλων διά δύο λόγους πιθανῶς: ΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΙΤΟ ΑΠ' ΤΑ ΓΥΡΩ ΧΩΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΔΙΑ ΣΚΛΗΡΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ἤ γιά νά ἐγκατασταθῆ γερμανικόν φυλάκιον εἰς τόν μοναδικόν δρόμον ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀνταρτῶν καί τῶν ὀρεινῶν χωρίων ἀπό τήν Λοκρίδα. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρων, πού ἐντός τῶν ἡμερῶν θά σᾶς ὑποβάλω πόρισμα ἐνόρκων προανακρίσεων, παρακαλῶ εὐαρεστούμενοι ἐνεργήσατε ὅ,τι δεῖ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΡΙΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΜΑΣ. Νομίζω ὅτι ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΤΩΝ (ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ) ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Ἐθά ἔπρεπε ἡ μετακίνησις αὐτῶν νά γίνεται ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΕΜΠΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΜΑΣ ΙΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΙ ΑΥΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΧΟΥΝ ΣΟΒΑΡΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ. (Ὑπογραφή καί ἀρ. ΘΗΒΑΙ ΟΣ, μέ σημείωσιν: «Διά τόν Γενικόν Στρατηγεῖον» καί μονογραφή).

Ὅπως προκύπτει ἀπό τό ὡς ἄνω δημοσιευόμενον ἀπόρρητον κομμουνιστικόν ἔγγραφον ὁ ΕΛΑΣ ὄχι μόνον ἀντέδρα εἰς τά σαμποτάζ τῶν Ἄγγλων, ἀλλά τούς ἀπέδιδε καί τήν πρόθεσιν τῆς δημιουργίας ζητημάτων εἰς βάρος τῶν κομματικῶν συμφερόντων τῶν δῆθεν «ἀπελευθερωτῶν».

4ης Δεκεμβρίου 1978. Μιά γουλιά καφεδάκι ἀκόμη καί ἡ μέρα ξεκίνησε.

Μερικά τηλεφωνήματα, ἔξοδος μέ τό βαλιτσάκι (SAMSONITE), ἐπαφές καί παροχή ὑπηρεσιῶν ἀφορολόγητη καί ἐπικερδής ἐργασία, γάρ - καί ἐπιστροφή μεσημβρινή. Φαΐ - ἀπ' τήν κάλή μας σύζυγο ἤ ἀπό τό κεσεδάκι μέ τά προέτοιμα φαγητά τοῦ γειτονικοῦ ἐστιατορίου, μέ ΠΑΚΕΤΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ - καί ἀπογευματινός ὕπνος.

'Απογευματινή SIK προετοιμασία, λίγο ἄρωμα ἀπό κρυστάλλινο μπουκαλάκι τῆς τουαλλέτας μέ τήν ἀπαραίτητη ἐπεξήγησι - FOR MEN - ἀντιμετώπισι ὀλιγόλεπτη τοῦ ἄθραυστου (!;) καθρέπτη (πού ὅμως δέν ἔχει παλάμες) βηματισμός νευρικός μπροστά στό γραφεῖο ἐν ἀναμονῆ τῆς ... ἀναδυομένης συμβίας, γρήγορο ἐρωτηματολόγιο - τά πήραμε ὅλα; - τά κλειδιά τοῦ ΡΕΝΩ μέ τό ἀσημένιο μονόγραμμα καί κλείνει ἡ πόρτα ἀπ' ἔξω.

'Η ἐξάτμισις τοῦ ΡΕΝΩ μπερδεύεται ἀνάμεσα στίς ἐξατμίσεις τῶν ἄλλων τροχοφόρων - δένδρων ὅπου ἀνεβασμένοι οἱ κολοβοί - πίθηκοι τῆς 'Αθήνας συνοστίζονται στήν ἀπογευματινή ζοῦγκλα τοῦ "Αστεως.

Τόν καφέ μας στοῦ «FLOKA» πεινασμένες κλεφτές μπουκιές - ματιές στίς κολοβές - πιθηκίνες πού προσπερνοῦν καί τά καλορυθμισμένα κυκλώματα τοῦ ἠλεκτρονικοῦ «QUARTZ» δείχνουν ξαφνικά τήν ὥρα γιά ἐπιστροφή καί ὕπνο.

'Η συγκομιδή τῆς ἡμέρας; ... «Πρέπει ν' ἀλλάξω αὐτοκίνητο ...»

Τό «Μουράτ» εἶναι καλύτερο καί φθηνότερο ... (τουρκικῆς προελεύσεως καί στό κάτω - κάτω οἱ πιό ἔξυπνοι ὁδηγοῦν ... φθηνό). 'Αναπαυστική στάσι στά λευκά σεντόνια τοῦ κρεββατιοῦ καί ὑποδοχή τοῦ ὕπνου μέ ἕνα ἐλαφρό χαμόγελο. ('Ο ὕπνος πάει στήν κούρασι τῆς ἡμέρας. Τό χαμόγελο πάει στά λευκά - κατάλευκα σεντόνια καί στή θύμισι τῆς τηλεοπτικῆς διαφημίσεως ... «τί γίνεται στό ΑΙΓΑΙΟ;» - ΠΕΙΡΑ·Ι·ΚΗ - ΠΑΤΡΑ·Ι·ΚΗ).

– Μιά νέα ἡμέρα θά ξημερώση γιά τόν ἀστό - ξεχασιάρη, κολοβό - πίθηκο ...

"Αλλο ἕνα χαρτάκι θά φύγη μέ μανία ἀπό τό ἡμερολόγιο τοῦ μοντέρνου γραφείου. Μιά γουλιά καφέ. Λίγη φιλοσοφία μέ τό κουταλάκι τοῦ καφέ, μέτρημα τοῦ χρόνου, τό βαλιτσάκι SAMSONITE καί ἕνα, ἐκ νέου, ἀλλά τό ἴδιο ὁδοιπορικό θά ξεκινήση.

– Πέρασε καί ἡ 4η Δεκεμβρίου 1978. 'Η μόνη μεταλλική σύνδεσις μέ τό «κονσερβοκοῦτι» τοῦ 44 παραμένει ὁ ξερός ὑπόκωφος ἀπόηχος τοῦ κάλαθου ἀχρήστων (!) ὅπου φωλιάζει τσαλακωμένο καί ταπεινωμένο τό, δύο ἤ τρία ἐπί πέντε ἑκατοστά, χαρτάκι τοῦ ἡμερολογίου ...

'Ακρίβεια ὅμως, ἔ; Μέ τήν πρώτη βολή, μπῆκε στό καλάθι ... – Αὐτά ...!!!

ΤΑΚΗΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΕΔΩ ΕΛΛΙΝ: (Μέρος Α!) Τό θερμό θέρος

Τούς θυμόσαστε τούς 'Ελλίν μέ τόν πανύψηλο Φύλαρχό τους τόν Τσά - Τσί; Θά ἀναρωτιέσθε βέβαια τί γίνονται. "Ε λοιπόν μόλις πρίν μερικές μέρες πήραμε τήν νέα ἀνταπόκρισι ἀπό τήν χώρα τῶν 'Ελλίν πού μᾶς ἔστειλε ὁ νεοπροσληφθείς ἀνταποκριτής μας ἐκεῖ, ὁ Σπῦρος Καρατζαφούσκας.

Αὐτή λοιπόν ἡ φυλή τῶν 'Ελλίν, πού τόσο συμπαθής εἶναι στούς "Ελληνες (πολύ περίεργο ἔ;) ἔχει μπῆ φαίνεται σέ μεγάλους μπελάδες τώρα τελευταῖα.

"Ολα ἄρχισαν, ὅπως μᾶς λέει ὁ Σπῦρος Καρατζαφούσκας, ὅταν τόν περασμένο 'Ιούνιο ἄρχισε νά κουνιέται ἡ γῆ, νά τραντάζωνται τά πάντα, νά γίνεται μιά τρομερή βοή, καί νά πέφτουν οἱ καλύβες τῶν 'Ελλίν. Οἱ ραββίν τοῦ ὑπόκόσμου (σσ. ἐννοεῖ τούς θεούς του κάτω κόσμου,) εἶχαν θυμώσει καί ἔπρεπε νά τούς ἐξευμενίσουν. 'Ο Πάπ - "Ανδρ - "Εου, φύλαρχος τῶν Πά–ΣΙΑ–Σόκ εἶπε ὅτι ἔφταιγε ὁ Κάρ - 'Αμάν - Λίς, φύλαρχος τῶν Νεοδήμ, ἐνῷ αὐτός φώναζε ὅτι ὑπαίτιος γιά τούς σεισμούς ἦταν ὁ Ζίγ - δής ἀπό τήν φυλή, μέ τά πολλά ὀνόματα καί τόν κανένα ὀπαδό γιατί ἐξώριζε τούς ἰθαγενεῖς τῆς φυλῆς. Τέλος, ὁ Φλωράκια, φύλαρχος τῶν Κρέ - Κρέ - Μόσχ ὡρυόταν, πώς ἔφταιγαν οἱ ... ραββίν καί τελικά κανένας δέν ἤξερε τί γινόταν. Σ' αὐτό βέβαια βοήθησαν καί οἱ ἐφημερίδες τῶν 'Ελλίν – ἔχουν καί ἐφημερίδες, τί νομίζετε; – κυρίως δέ ἡ «Κάθε - μέρα - νί», ἡ «'Ελεύθερη - βλακεία», ὁ «Ριζο - σπαστικός», τά «Νέ - ρά» (ἤ λέ - ρα) καί τό «Βλῆ - μα». Στό τέλος οἱ σεισμοπαθεῖς 'Ελλίν κατάντησαν καί πλημμυροπαθεῖς γιατί οἱ φύλαρχοι τά εἶχαν κάνει θάλασσα.

Τελικά στήν Ζουρλή τῶν φυλάρχων (λόγῳ ἀνορθογραφίας τοῦ Καρατζαφούσκα δέν ξέρουμε ἄν ἐνδῆ «φυλάρχων» ἤ ....«φιλάρχων») σηκώθηκε ὁ Κάρ - 'Αμάν - Λίς καί εἶπε:

→

'Αγαπητοί φ...λοι (ὅπως πάντα τό τηλεγράφημα τοῦ Καρατζαφούσκα εἶναι δυσανάγνωστο στήν προσφώνησι καί δέν ξέρω ἄν γράφη φίλοι ἤ φελοί. Συμπληρῶστε το πάντως ἐσεῖς, ὅπως τό προτιμᾶτε). Γιά νά μήν μαλλώνουμε μεταξύ μας, προτείνω νά φταῖνε οἱ ... 'Ελλίν, τά χωριά τους, καί ὁ ... Σομόζα! Γι' αὐτό ἀφοῦ φτειάξουμε μιά ἐπιτροπή γιά διεύρυνσι στήν Νικαράγουα, προτείνω νά προχωρήσουμε σέ λύσι τοῦ προβλήματος (φωνές, καί μπράβο, ζήτω ὁ Σομόζα, ζήτω οἱ ἀντάρτες, ζήτω οἱ Νεο - δήμ, ... σέ μιά τέτοια ... σύναξι ἀκοῦς ὅ,τι θέλεις!).

'Επειδή λοιπόν δέν νοιώθω καλά τή γῆ κάτω ἀπό τά πόδια μου (λόγῳ σεισμῶν βέβαια!), προτείνω νά μέ ... διευρύνουν, ἐννοῶν νά ... μοῦ διευρύνουν τήν .... βάσι μου, ὁ Μή - Τσόντα - "Ακις καί ὁ Κανέλλα - "Οπου - Λός. Καί ἀφοῦ μοῦ τήν διευρύνουν ἀρκετά (τήν βάσι μου), προτείνω νά προχωρήσουμε σέ ἐκλογές γιά ἀντικατάστασι τῶν φυλάρχων τῶν χωριῶν (φωνές, ναί νάσ' τήν διευρύνουν, ναί ζήτω οἱ βάσεις, ναί ζήτω οἱ ἐκλογές, ναί ζήτω οἱ φίλαρχοι, κλπ.).

'Αφοῦ λοιπόν συμφώνησαν σάν καλοί .... δεινοκράτες, προχώρησαν στίς σχετικές διευρύνσεις καί προανήγγειλαν τίς ... φιλαρχικές ἐκλογές.

Οἱ .... διευρυντές Μή - Τσόντα - "Ακις καί Κανέλλα - "Οπου - Λός (δέν πρόκειτο γιά τόν παλιό Κανέλλα - "Οπου - Λός, τό φυλαρχόπουλο τῶν ἀστέγων) ἀποφάσισαν νά δράσουν γιά νά ἐξευμενίσουν τούς ραββίν τοῦ ὑπό-κόσμου. "Ετσι ἀποφάσισαν νά βάλουν τούς ταλαίπωρους τούς 'Ελλίν νά πληρώνουν 2 φορές γιά κάθε πρᾶγμα πού ἀγόραζαν, τήν μιά φορά γιά τόν Καρά - 'Αμάν - Λίς, τήν μισή φορά γιά τόν Μή - Τσόντα - "Ακις καί τήν ἄλλη μισή γιά τήν ἀξία του! Κι ἔτσι οἱ μισοί 'Ελλίν βγήκανε καπιταλιστές καί τούς πλάκωσε ἡ ἐφορία, ἐνῶ οἱ ἄλλοι μισοί πέθαναν ἀπό τήν πεῖνα καί τούς πλάκωσε τό μαῦρο χῶμα!

'Ο Κάρ - 'Αμάν - Λίς γιά νά ἐξευμενίση ἀκόμα περισσότερο τούς ραββίν (θεούς) πού τόν καθοδηγοῦν σέ κάθε του βῆμα (!!!) ἀφοῦ ἔκανε θυσίες στόν ἀρχιραββίν τῆς φυλῆς τῶν ΣΙΑ-ΟΥΣΤ τόν ΚΑΡ- ΤΑΡΑ- άρτερ (κάτι γιά ἐμπάργκο λέγεται ἀλλά δέν τά καταλαβαίνει καλά αὐτά ὁ Καρατζαφούσκας καί μοῦγραψε ἄλλα ἀντ' ἄλλων), ἀφοῦ προσέφερε δῶρα στόν "Ε - τζέ - Βούρα, τόν ραββίν τῆς φυλῆς τῶν "Ατ - Τίλ - Λά (πάλι ἀνακρίβειες γράφει ὁ Καρατζαφούσκας. Γράφει ὅτι προσέφερε δῶρο τό μισό Αἰγαῖο καί βεβαίως δέν βλέπω τί σχέσι μπορεῖ νά ἔχη τό Αἰγαῖο μέ τούς 'Ελλίν! Οὔτε ὁ Καραμανλῆς μας τό βλέπει!), ἀφοῦ λοιπόν ὁ Κάρ - 'Αμάν - Λίς ἔκανε αὐτές τίς ἐνέργειες, ἔστειλε καί τόν καινούργιο μάγο του ἐπί τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, τόν Γού - Γού - Γάλλη, νά μαζέψη τόν «Μπροστάρη» τῆς φυλῆς τῶν Κρέ - Κρέ - Μόσχ, τόν Μπρέ - NAZI - "Εφ. Γιά νά βοηθήση τόν Γού - Γού - Γάλλη στό δύσκολο ἔργο του, τοῦ ἔδωσε μαζί του καί τόν γνωστό κλόουν - δημοσιογράφο Οἶκο - νο - μάου - μάου, πού τοῦ ἀρέσουν τά ἀγράμματα καί οἱ ἀριθμοί. 'Αφοῦ λοιπόν ὁ Γού - Γού - Γάλλης μάγεψε τόν Μπρέ - NAZI - "Εφ (ὅπως τότε πού ἔκανε μάγια στήν Παιδεία τῶν 'Ελλίν καί τήν ἔβαψε κόκκινη καί στήν κάλπη μέ τά 15.000 ψηφοδέλτια) καί τελείωσαν μέ τούς ραββίν τοῦ ὑπο-κόσμου ἀποφάσισαν οἱ 'Ελλίν – δηλαδή ὁ Κάρ - 'Αμάν - Λίς – νά προχωρήσουν στίς ἐκλογές τῶν ραββίν τοῦ πάνω κόσμου, δηλαδή τῶν φυλάρχων τῶν χωριῶν. Κι ἔτσι ἄρχισαν πάλι οἱ καυγάδες.

Οἱ μεγαλύτεροι καυγάδες ἔγιναν γιά τό φύλαρχο τοῦ χωριοῦ Χαβούζ - 'Ατέν τοῦ μεγαλύτερου χωριοῦ τῶν 'Ελλίν. Οἱ Νεο - δήμ μέ τό Κάρ - 'Αμάν Λίς θέλανε τόν Πλῦνε - τά - ...τά (ὁ Καρατζφούσκας πάλι παρέλειψε τήν πρώτη συλλαβή τῆς τελευταίας λέξεως τοῦ ὀνόματος) τῆς φυλῆς τῶν 'Αντιστασιάκ. 'Ο Πάπ - "Ανδρ - "Εου καί οἱ Πά–ΣΙΑ–ΣόΚ ἤθελαν νά φέρουν ἕναν 'Αγᾶ, Πασᾶ ἤ Μπέη (ὁ Καρατζαφούσκας δέν καθορίζει ἀκριβῶς ἀλλά τό ἴδιο κάνει. 'Ακόμη δέν μᾶς λέει ἄν ἤθελε ὀδαλίσκες καί γιουσουφάκια).

Τέλος ... Φλωράκια καί οἱ Κρέ - Κρέ - Μόσχ λέγανε ὅτι μ' αὐτούς δέν ἐπρόκειτο ποτέ νά γελάσουν πολύ οἱ 'Ελλίν, καί θέλανε γιά φύλαρχο τόν γνωστό γελωτοποιό μέ τήν μεγάλη γλώσσα, τόν Θεοῦ - Δῶρο - "Ακις ἀπό τήν φυλή τῶν Χώσου - "Οπου - Βρῆς. Τελικά ἡ φυλή τῶν ΠΑ–ΣΙΑ–ΣΟΚ ἐπικράτησε καί ὁ 'Αγάς ἀφοῦ τσακώθηκε γιά τά καλά μέ τόν Πλῦνε - τά -...τά, τόν νίκησε καί ἔγινε φύλαρχος τοῦ Χαβούζ - 'Ατέν.

Τά βλέπουν αὐτά οἱ 'Ελλίν καί τσακώνονται κι αὐτοί μεταξύ τους. Τά βλέπει ὁ Παπάδ - "Οπου - Λός τῆς φυλῆς τῶν Χούντ ἀπό τό νησί τοῦ Κορυδαλλοῦ (σσ. οἱ φυλακές τῶν 'Ελλίν) καί γελάει μέ τήν καρδιά του, τά βλέπουν καί οἱ ἄλλοι καί βαροῦν τό κεφάλι τους στόν τοῖχο...

'Εσεῖς, "Ελληνες τί βλέπετε; Καί τί βαρᾶτε;

Νῖκος Μιλήσιος.

ΣΧΗΜΑ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ Η «ΒΕΛΤΙΩΣΗ»

Ὁ σύντροφος Γκούλας, διδάσκαλος τοῦ ΣΤ΄ δημοτικοῦ σχολείου τῆς Μόσχας, ἐζήτησεν ἀπό τούς μαθητάς του νά τοῦ γράψουν μία ἔκθεσι μέ θέμα: «Ἡ Βελτίωση τῆς παραγωγῆς τῆς πατάτας, κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ κόμματος»

Ὕστερα ἀπό λίγες μέρες, ὅταν ὁ δάσκαλος ἐπέστρεφε τά τετράδια τῶν ἐκθέσεων, ἀπευθύνεται πρός τόν μικρό μαθητή του, τόν Μόριτς, καί τοῦ λέγει:

– Μπράβο Μόριτς! Ἔγραψες τήν ἐκθεσί σου μέ πραγματικό κομμουνιστικό ἐνθουσιασμό. Μονάχα πού στό τέλος, μᾶς τά θαλάσσωσες λιγάκι. Θά σοῦ διαβάσω τί ἔγραψες: – «Ἄν στοιβάξουμε ὅλες τίς πατάτες τῆς τελευταίας σοδειᾶς στήν Ἐρυθρά Πλατεῖα, ἡ κορυφή τῆς στοίβας θά ἀγγίξη τό θρόνο τοῦ Θεοῦ...» Ξέρεις πολύ καλά, Μόριτς, πῶς θεός δέν ὑπάρχει.

Μόριτς: – Μά σάμπως ὑπάρχουν πατάτες, δάσκαλε; Ὁλόκληρη ἡ φράσις μου εἶναι...σχῆμα λόγου!

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ.

Ἕνας Πολωνός χωρικός ἐπεσκέφθη τόν περιφερειακό Γραμματέα τοῦ ΚΚ. Πολωνίας καὶ ἄρχισε νά τοῦ μιλᾶ μέ τόν ἀκόλουθο τρόπο.

– «Κύριε Γραμματέα, θέλω νά γίνω μέλος τοῦ Κόμματος. Ὅπως ξέρετε, Κύριε Γραμματέα, ἐσεῖς εἶστε ὁ μόνος ἄνθρωπος στήν περιφέρεια, Κύριε Γραμματέα, πού μπορεῖται νά μέ βοηθήσετε στό ζήτημα αὐτό. Θά σᾶς ἤμουνα πολύ εὐγνώμων, Κύριε Γραμματέα, ἄν μπορούσατε νά μοῦ κάνετε τό καλό αὐτό.

Μπουχτισμένος μέ τό «Κύριε Γραμματέα» τοῦ χωρικοῦ, ὁ Γραμματεύς τῆς περιφερειακῆς ὀργανώσεως, τόν ρωτᾶ:

– Δέν μοῦ λές, σύντροφε, ἄν συναντοῦσες τόν Πρόεδρο τῆς Λαϊκῆς μας Δημοκρατίας, τόν ἀγαπημένο σύντροφο, θά τόν ἔλεγες καί ἐκεῖνον «Κύριο;»

– Ὄχι, θά τόν ἔλεγα. «Πάτερ ἡμῶν».

Ἱκανοποιημένος τώρα ὁ ἐπαρχιακός γραμματεύς, συνεχίζει τίς ἐρωτήσεις του:

– Καί ἄν ἔβλεπες τόν λατρευτό μας, τόν μεγάλο Μπρέντζιεφ, τί θά ἔλεγες;

« Ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου!

– Καί τόν Κάρτερ.

– Μμ. τότε θά ἔλεγα..ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

ΕΝΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ!

Διάλογος μεταξύ ἑνός ἰδιώτου ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἐργασία καί ἑνός ὑπαλλήλου τοῦ τμήματος προσλήψεως προσωπικοῦ μίας Σοβιετό – Ρουμανικῆς ἐπιχειρήσεως (ΣΟΒΡΟΜ):

– Ἐπάγγελμα;

– Συγγραφεύς καί φιλόσοφος.

– Ἀπ' τήν ἀρχή σέ κατάλαβα πώς εἶσαι μπουρζουάς. Δέ μοῦ λές, ἀπό ποῦ κατάγεται ἡ γυναίκα σου;

– Ἀπό μιά Ἀγγλική ἀριστοκρατική οἰκογένεια.

– Ἀπό μιά Ἀγγλική ἀριστοκρατική οἰκογένεια; Κραυγάζει ὁ ὑπάλληλος, κι' ὕστερα ἀπ' αὐτό τολμᾶς νά ζητήσης δουλειά σέ μιάν Σοβιετο – Ρουμανική ἐπιχείρησι; Σά δέ ντρεπόμαστε λέω γώ. Μπρός, ξεκουμπίσου ἀπ' ἐδῶ!

Ὁ ἄνεργος ἑτοιμάζεται νά φύγη.

– Γιά βάστα ἕνα λεπτό. Πές μου γιά κάθε ἐνδεχόμενο τ' ὄνομά σου, μήν τύχη καί ξαναπατήσης κατά λάθος ἐδῶ μέσα.

– Κάρολος Μάρξ!!!

ΟΤΑΝ ΒΡΕΧΗ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ.

(Στήν Ἀθήνα). Μιά ὄμορφη ἡλιόλουστη καί ζεστή ἡμέρα, ὁ Γεν. Γραμματεύς τοῦ ΚΚΕΞ ἐμφανίζεται στήν Ἀκαδημίας, φορῶντας ἕνα βαρύ γούνινο παλτό. Τόν ἀκολουθεῖ ἕνας σωματοφύλακάς του.

– Γιατί ὁ σύντροφος Ἀρχηγός φοράει τόσο βαρύ παλτό μ' αὐτή τήν λιακάδα; ρωτᾶ ἕνας Δημοσιογράφος τόν σωματοφύλακα.

– Πῆρε ἕνα τηλεγράφημα πού λέει ὅτι βρέχει καί χιονίζει στή Μόσχα.

ΔΙΗΓΟΥΝΤΑΙ.

Στά ζαχαροπλαστεῖα τῆς Θεσσαλονίκης κυκλοφορεῖ ὅτι ἕνας διαρρήκτης κατόρθωσε νά μπῆ τήν νύχτα στό Ἀρχηγεῖο τῆς Σοβιετικῆς Προπαγάνδας στή Βουλγαρία καί νά κλέψη τά πλήρη ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, πού θά γίνουν τοῦ χρόνου στήν Βουλγαρία.

ΑΝΤΙΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟ.

Ἕνας Ρῶσος, πού κατώρθωσε νά περάση τά σύνορα τοῦ Παραπετάσματος, ὑποβάλλεται σέ ἀνάκρισι καί σωματική ἔρευνα ἀπό τήν ἀστυνομία τῆς χώρας στήν ὁποία κατέφυγε:

– Τί 'ναι αὐτό, τόν ρωτᾶ ὁ ἀστυνομικός, ἐνῶ βγάζει ἀπό τήν τσέπη τοῦ Ρώσου ἕνα μπουκαλάκι χάπια.

– Εἶναι γιά τόν πονοκέφαλο, ἀπαντᾶ ὁ Ρῶσος.

– Κι' αὐτό; Καί τραβάει πάλι ἕνα μπουκαλάκι μέ χάπια.

– Αὐτό εἶναι γιά τόν πονόδοντο, ἀπαντᾶ ὁ Ρῶσος.

Σέ λίγο βρίσκουν στίς τσέπες του μία φωτογραφία τοῦ Μπρέζνιεφ.

– «Κι' αὐτό»; Τόν ρωτοῦν.

– Αὐτό εἶναι γιά νά τόβλέπω ὅταν θά μέ πιάνη ἡ νοσταλγία τῆς πατρίδας.

νεα βιβλια...

ΑΛΕΞΗ ΕΛΙΚΙΩΤΗ

«4η Αὐγούστου καί 28η Ὀκτωβρίου»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΩΠ

«Τό Χρονικόν μιᾶς Ἀνομίας»

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΠΛΕΤΣΑ

«Ἡ Ἑλληνική Δικαιοσύνη βορά τῆς μεταπολιτευτικῆς ὑστερίας καί μυθοπλασίας»

ΘΑ ... ; ΚΑΝΗ ΠΑΤΑΓΟ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
"ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ"
«ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΦΑΕΛΛΟΥ
- ΟΧΙ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΑΛΛΑ "ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΘΝΙΚΗ"
- Ο ΡΩΣΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ
- ΕΘΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
- ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ
- ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821

οι Γόρδιοι δεσμοί
δέν λύονται
ΚΟΒΟΝΤΑΙ

ΑΦΙΣΣΑ

εκδοτικος οργανισμος
«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ

Στρατηγού ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
- ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ

ΙΩΣΗΦ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ
- ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ-ΠΡΑΞΙΣ

Η Φωλιά τοῦ Ἐθνικοῦ Βιβλίου
Ἱπποκράτους 112 Τηλ. 3634.932

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΑΛΑ
εκδοσις 1978
Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ